SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 42, П'ЯТНИЦЯ, 17 ЖОВТНЯ 2014 РОКУ 1893 Vol. 121, No. 42, FRIDAY, OCTOBER 17, 2014 $2.00

Пам'ятаймо про Україну!

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Президент і система

Петро Часто

Революційний вітер повсталого Евромайдану, жертовний дух опору бандитському режимові, кров і смерть сотень, а нині вже й тисяч прекрасних людей наблизили Україну до „рубікону", до роздільної межі між двома українськими світами – світом політичної і економічної залежности від Росії, і світом національного відродження і подальшого розвитку на самостійно обраному демократичному шляху. Наблизили в такій мірі, що виникла ілюзія легкости завдання: ще один маленький крок, ще одне зусилля – і Україна вже по той бік немилосердної ріки нашої історії.

Насправді ж – ні, остаточного відірвання від підневільного минулого і його тисячелікого гальмівного колоніяльного спадку ще не сталося, і це є тим великим каменем на роздоріжжі, перед яким сьогодні стоїть Петро Порошенко у тяжкій президентській задумі: куди іти, як обрати найкращий, спасенний для України напрям? І всю критику на його адресу, тяжку і гостру, і дещо передчасну, пояснює й виправдує виняткова серйозність моменту: помилитися не можна, бо ще одного шансу на власне життя Україна, швидше за все, не буде мати вже ніколи.

Ілюзію легкости розриву з імперією спричинив формально проголошений і почутий українським суспільством курс на об'єднану Европу. Практично ж двері туди „по-хінаянськи" вузькі – входити можна лише поодинці, поокремо кожній людині, котра внутрішньо, інтелектуально і морально, дозріла до цього вибору.

І першим у цю перспективну щілину має пролізти Президент П. Порошенко – цим, саме цим, засвідчивши перед усім світом, що він безсумнівно й безповоротно подолав ґравітацію системи, у котрій формувався як політик.

„Система", в нашому пересічному уявленні, – це щось невиразне, без чітких обрисів, аморфне, щось неперсоніфіковане, тому нетривке і завжди відкрите до змін. Дуже далекий від реальности погляд. Насправді система для суспільства – це те саме, що кров для нашої фізіології чи повітря для легенів. Що значить шкідливе, отруєне повітря чи зіпсована „драґами" кров, нагадувати зайве.

І коли ми говоримо, що от більш-менш добре живеться у США чи у Швайцарії, чи, наприклад, в Синґапурі, а в Північній Кореї чи в Ірані, чи в Росії – не дуже добре або, правильніше, дуже недобре, то, навіть не усвідомлючи цього, маємо на увазі різниці в системах, панівних у тих суспільствах, – різниці, котрі мають глибинне історичне, спадкове походження і визначають основи буття: свободу чи гніт, право чи безправ'я, добробут чи бідність.

Ці якісно різні фундаменти мають відповідні ідеологічні надбудови, і ми в наші часи вже неозброєним оком бачимо, поряд з економічними експансіями, з усе гострішою боротьбою за природні ресурси, не менш гостре змагання ідей і

(Закінчення на стор. 2)

Свято Покрови проголошено Днем захисника України

Президент Петро Порошенко виступає перед військовиками на острові Хортиця. (Фото: Пресслужба Президента України)

КИЇВ. – 14 жовтня Президент України Петро Порошенко під час робочої поїздки до Запорізької области зустрівся на острові Хортиця з військовими, які беруть участь в антитерористичній операції на сході країни, і вручив державні нагороди воїнам за мужність та героїзм в обороні української землі.

Звертаючись до військових 25-ої окремої

(Закінчення на стор. 2)

У Клівленді відзначили 85-ліття УЗО Огайо

Василь Романчук

КЛІВЛЕНД. – У Клівленді 28 вересня урочисто відзначили 85-ліття Українських Злучених Організацій (УЗО) Огайо. 1928 року з ініціятиви Стрілецького гуртка було утворено УЗО, засновниками якого були Яків Волянський, Іван Попович, Михайло Левицький та Матвій Притуляк. Нині УЗО об'єднує близько 40 організацій, релігійних громад, товариств, братств, мистецьких колективів, станиць та шкіл. Кілька років тому до УЗО долучилася „Нова українська хвиля", а цього року – Асоціяція „Клівлендський Майдан".

Свято розпочалося у Православному соборі св. Володимира, що в „Українському селі" Парми. Панахиду за упокій українців Великого Клівленду, які відійшли у вічність в різні часи, відслужив з собором священиків різних конфесій Владика Української католицької епархії св. Йосафата Іван Бура та Єпископ Української Православної Церкви США Даниїл. Відправу супроводжував катедральний хор собору. Завершилася Панахида духовними гимнами „Боже, бережи Америку" та „Боже великий, єдиний".

Відтак урочистості продовжувалися в парафіяльній залі собору, де зібралися близько 300 осіб. Владика І. Бура благословив імпрезу і провів молитву. У виконанні Ігоря Крислатого під фортепіянний супровід Олега Махлая піднесено звучали державні гимни США і України. Музично-хореографічною композицією „Привіт" розпочав програму танцювальний ансамбль „Каштан" під орудою Діяни Продан.

Ювілейну промову виголосила голова управи УЗО Марта Ліщинецька-Келегер, яка зробила короткий екскурс в історію організації і зупинилася на нинішній діяльності. Через Фонд допомоги Україні до краю передано великі фонди на Евромайдан до Києва, на фронт в східній Україні. Великим здобутком УЗО є відкриття в Пармі „Українського села" та „Парку української спадщини", де щороку в річницю відновлення Незалежности України організовуються багатолюдні паради. В часі Революції гідности відбулося декілька місцевих Евромайданів та Автомайданів на підтримку побратимів в Укра-

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Бійка біля Верховної Ради

КИЇВ. – 14 жовтня біля Верховної Ради відбулося віче, організоване Всеукраїнським об’єднанням „Свобода“ з вимогою визнати УПА і заборонити комуністичну ідеологію. Зібралося близько 8,000 осіб. Охорону громадського порядку забезпечували близько 4,000 працівників міліції. Невідомі кидали вибухові пакети, петарди, каміння у міліцію, також були сутички з правоохоронцями. У будівлі парламенту прострелені вікна. Голова Верховної Ради Олександер Турчинов закрив засідання парламенту достроково, заявивши, що через сутички під будівлею парламент не зміг ухвалити всіх питань порядку денного. 11 військовослужбовців Національної ґвардії та 15 співробітників міліції поранені. Міліція затримала 50 правопорушників, які брали участь у провокаціях. Радник Міністерства внутрішніх справ Антон Геращенко припустив, що за організаторами сутичок під парламентом стояли спецслужби Росії. *(Радіо „Свобода“)*

Охорона здоров’я потребує інвестицій

КИЇВ. – 10 жовтня Програма розвитку державно-приватного партнерства USAID та Американська торговельна палата в Україні провели круглий стіл на тему „Чи є місце державно-приватному партнерству у сфері охорони здоров’я“ та обговорили питання реформування системи охорони здоров’я України. Основну увагу учасників зустрічі було зосереджено на необхідності створення нової національної системи охорони здоров’я, що неможливо без удосконалення законодавства України та залучення приватних інвестицій. Необхідно переглянути механізм надання та забезпечення ґарантій приватним компаніям щодо виконання відповідних фінансових зобов’язань за договором Програми розвитку державно-приватного партнерства. До пріоритетів розвитку галузі належать покращення системи реєстрації лікарських засобів, зміни системи державних закупівель лікарських засобів. *(Американська торговельна палата в Україні)*

У Криму немає води

СИМФЕРОПІЛЬ. – Води у водоймах, які забезпечують Севастопіль і Симферопіль, за оцінками станом на 12 жовтня, вистачить на пів року. В умовах, коли Крим не отримує дніпровську воду Північно-кримським каналом, який на 85 відс. забезпечував потреби півострова, влада анексованого Росією півострова намагається знайти альтернативу. Серед найчастіше обговорюваних ідей – стимулювання штучних опадів та опріснення морської води. Обговорюваний раніше проєкт будівництва водогону з Кубані відхилений через дорожнечу. Учені пропонують забезпечувати запас води шляхом впливу спеціяльними реаґентами на хмари з літаків, а також через застосування наземних аерозольних генераторів, які пришвидшують процес утворення дощових хмар. Кримські екологи заперечують, що це може зашкодити унікальній природі півострова. Проєкт опріснення морської води нереальний через значну дорожнечу методики. Міжнародна природоохоронна організація Фонд дикої природи вважає виготовлення питної води з морської енерґовитратним і небезпечним. *(Бі-Бі-Сі)*

Перепоховали героя ОУН

ЛЬВІВ. – 11 жовтня на Личаківському цвинтарі перепоховали з Миколаєва на Поле почесних поховань Личаківського кладовища провідника Львівського крайового проводу ОУН і УПА Євгена-Андрія Пришляка, який 25 років провів у більшовицьких катівнях. Помер у 1987 році, не доживши кілька років до самостійної України. На завершення церемонії у виконанні хору „Повстанець“ прозвучала низка патріотичних пісень. Участь у заході взяли родина Крайового провідника ОУН-УПА, представники влади міста та області, поет Ігор Калинець, представники ветеранських організацій, історики, представники громадськости. *(Марта Осадца)*

Президент і система

(Закінчення зі стор. 1)

світоглядів. Перемога онтологічно закладена в ідеології, за якою стоять не просто традиційні, зумовлені історією звичаї етносу, а універсальні, позачасові загальнолюдські моральні і духовні цінності.

Здається, все так просто: світ відкритий для вибору, котрий поведе суспільство вгору, а не вниз. Однак, ось що є майже нездоланною трудністю: неможливо розв’язати проблему в межах системи, в котрій ця проблема виникла. Треба самозречено, по-місіонерськи вийти за ці межімури, не побоявшись відчути себе одиноким воїном у полі, і з високо піднятим прапором-проєктом започаткувати зовсім нову систему, зіпершись на покоління, якому сьогодні 18-20 років.

А П. Порошенко, на жаль, мовби застряг на цьому переході, наражаючи себе на безпідставну і небезпідставну критику і нарікання, котрі, як не дивно, почалися з того, що на його президентському конті є найбільшим досягненням – з підписанням Угоди про асоціяцію з Европейським союзом. Досі не розвіявся туман щодо запитання, чому так довго Президент не подавав цей документ на ратифікування парляментові. Відповіді позначалися недомовками, нещирістю: мовляв, от-от подамо, нехай тільки наші міністерства узгодять між собою свої окремі завдання щодо Угоди.

І раптом з’ясовується, що річ зовсім в іншому – у невідкритих для української спільноти переговорах з Кремлем. Але й після того, як це вийшло на публіку, президентське оточення з сумнівним ентузіязмом впевняє, що на рік відкладена імплементація економічної частини Угоди дуже вигідна Україні – замовчуючи при цьому, що ця „вигода“ є прямим результатом тиску з боку Москви, і ще годі сказати, що буде через рік, оскільки мета кремлівського каґебіста відвернути Україну від Европи не змінилася і не зміниться.

Що П. Порошенко діє в координатах старої системи, свідчать і „мінські мирні домовленості“, реальний сенс котрих в такій мірі заплутаний, що дозволяє українській стороні видавати їх за великий успіх, а стороні сепаратистів – за велику перемогу у відриві частини української території від України. Твереза аналіза експертів, і не тільки українських, приводить до переконання, що ухвалений 16 вересня закон „Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької і Луганської областей“ є тим марним „фіговим листком“, за котрим годі приховати гірку правду, що частина Донбасу вже є назавжди втраченою для України.

Претензій до Президента і нарікань на гнітючу невизначеність його практичної позиції – цілий букет. Тут і „темні конячки“ у списку кандидатів від партії „Бльок Петра Порошенка“, і кричуща сваволя януковичівських суддів та прокурорів, котрі далі смердять у тих же кріслах, і незрозуміла кадрова політика, коли порядні люди йдуть з міністерств, а непорядні займають їхні місця, і вперте непокарання явно винних у смертях невинних, і обурливий непрофесіоналізм – щоб не сказати гірше – у розслідуванні резонансних подій, як, наприклад, трагедія українських добровольчих батальйонів під Іловайськом. Це ж треба військовому прокуророві Анатолієві Матіосові опуститися до такого цинізму, щоб провину за цей великий всеукраїнський біль перекласти з плечей неуків-генералів на юнаків з батальйону „Прикарпаття“, які два місяці просили від Генштабу підтримки і врешті не витримали, поїхали з Донбасу – поїхали ще задовго до дня „Іловайського котла“. А хіба це не цинізм з боку Міністра оборони Валерія Ґелетея – зменшувати до однієї сотні жертви під Іловайськом, хоч вже є свідчення, що мова йде про тисячу осіб.

То невже представники старої системи такі певні, що нічого не зміниться, що правда так і не вийде на поверхню і ніхто з них не буде покараний?

Як то кажуть – ще не вечір. Україна стоїть перед парляментськими виборами, тобто перед можливістю вибору якісно нової, позитивної, перспективної системи. Перед вибором стоїть і Президент. Українці моляться, щоб він не помилився, тому так пильно спостерігають за кожним його кроком. При цьому судження можуть висловлюватися різні, але засуджувати – не наше діло. Покищо нема логічної перешкоди для припущення, що П. Порошенко весь свій неабиякий політичний, диплломатичний і життєвий досвід застосує для створення у Верховній Раді великої фракції однодумців-реформаторів і, як представник вже нової України, моральним та інтелектуальним авторитетом здобуде здоровий і вирішальний вплив в парляментсько-президентській країні.

Що станеться, коли П. Порошенко вестиме, поза спиною свого народу, переговори з Володимиром Путіним, обираючи не свободу і незалежність Української держави, а „мир за будьяку ціну“, читаємо у дуже ймовірному передбаченні громадського діяча, одного з польових командирів Помаранчевої революції Тараса Стецькова („Українська правда“, 3 жовтня): „...У цьому випадку Порошенко повторить „зборівський шлях“ Богдана Хмельницького. Зборівські мирні угоди привели до Берестечка, а Берестечко привело до Переяслава...“

Свято Покрови...

(Закінчення зі стор. 1)

повітряно-десантної бриґади, батальйону міліції Запоріжжя, Національної ґвардії, Глава держави привітав їх із започаткуванням Дня захисника України, який відтепер відзначатиметься 14 жовтня.

„День Покрови з релігійного свята перетворився на професійне свято оборонців української землі“, – сказав П. Порошенко, висловивши сподівання, що цей день стане всенародним, загальнонаціональним святом.

Президент представив військовикам нового Міністра оборони Степана Полторака, щойно затвердженого на посаді Верховною Радою. „Це – професіонал, який вже на нових засадах практично з нуля створив і розбудував Національну ґвардію України. Йому і зараз поставлені надзвичайно важливі завдання: створити потужну, ефективну систему оборони України, перебудувати систему забезпечення і логістики військ“, – повідомив Президент і наголосив: „Нам є ким і чим пишатися! Наші воїни – це наша національна гордість!“.

У той же час П. Порошенко звернув увагу вояків на необхідність зміцнення військової дисципліни, недопущення випадків використання військових у політичних провокаціях.

„Наші Збройні сили, Національна ґвардія, прикордонники, силовики заслужено успадкували військову славу тих українців, які під час Другої світової захищали Вітчизну у лавах Червоної Армії. Захищати Вітчизну ми вчимося і на їхньому досвіді. Рівно як і на досвіді Війська Запорізького, Січових Стрільців і вояків Української Повстанської Армії. І вже на власному героїчному досвіді Вітчизняної війни чотирнадцятого року“, – відзначив Глава держави.

П. Порошенко також привітав Запоріжжя з Днем міста і з Днем визволення від німецько-фашистських загарбників.

Нагороди з рук Президента отримали 26 військовослужбовців. Зокрема орден Богдана Хмельницького III ступеня вручено начальникові розвідки штабу бриґадної артилерійської групи 25-ої окремої повітряно-десантної бриґади підполковникові Олександрові Шкляренкові, який протягом чотирьох місяців у складі підрозділу артилерії бриґади брав участь у звільненні від незаконних збройних формувань міст Красний Лиман, Ямпіль, Слов’янськ, Артемівськ, Дебальцеве, Шахтарськ та інших населених пунктів Донецької области.

Командир 25-ої окремої повітряно-десантної бриґади полковник Юрій Содоль нагороджений Орденом „За мужність" III ступеня. Ю. Содоль успішно виконує найскладніші завдання в АТО. На початковому етапі операції (квітень-травень 2014 року) підрозділи бриґади стійко прикривали державний кордон, охороняли та обороняли найбільш важливі об’єкти (летовища в Мелітополі, Краматорську, Донецьку, Луганську), що дозволило утримувати під контролею визначені райони.

Після завершення урочистостей Президент П. Порошенко відвідав церкву Покрови Пресвятої Богородиці історико-культурного заповідника „Запорізька Січ“. Церква Покрови – перша, особливо шанована козаками церква на Запорізькій Січі.

(Прес-служба Президента України)

ПОЗА ДИСКУСІЄЮ

Як перемогти Росію у Третій світовій війні

Українська Революція гідности, аґресивна реакція на неї Росії, яка розпалила вогнище сепаратиму на сході України і розпочала так звану „гібридну війну" проти незалежної Української держави дали багато підстав зрозуміти і відчути, що до найближчих і найвірніших друзів України належить передусім Польща, зокрема її проґресивні інтелектуальні сили. Нижче пропонуємо нашим читачам аналітичну статтю відомого польського історика, політолога, економіста, наукового працівника Інституту політичних досліджень Польської Академії наук Кшиштофа Ясевича.

На наших очах почалась Третя світова війна. Практично непомітно. Ми ще не в змозі назвати точну дату її початку. Можливо, це анексія Криму. Можливо – „повстання" в Луганську та інших містах східньої України, а може, це момент, коли був збитий маляйзійський „Боїнг". Третя світова війна – це війна нового типу, вона розгортається в інших площинах, тому з описуванням її переломових ліній і її природи виникають методологічні складнощі.

Методи терористів

Чому Володимир Путін наважився її розпочати? Ймовірно, аналітики російської військової розвідки визначили, що тепер настав зручний момент для досягнення статусу наддержави і відновлення колишньої сфери впливу: оскільки США і НАТО не створили системи протиповітряної оборони, а через декілька років зроблять це; оскільки колишній соціялістичний табір залишається покищо легкою ціллю, а через пару років він може економічно зміцнитися і озброїтися; оскільки еліти євроленда роз'їдає моральна ґанґрена і політкоректність і тому вони нездатні на сміливе керівництво.

Усі відомі нам війни, особливо Друга світова, розгорталися у військовій площині. Відбувалися маштабні сутички армій. Перемога залежала передусім від кількости збройних сил, їхнього бойового духу і переваги в кількості і якості воєнних засобів. Роля спеціяльних військ, боротьба розвідок хоч і були важливими, все ж залишалися на другому пляні.

У війні нового типу, як свідчить досвід нинішньої аґресії Росії проти України, застосовуються практично винятково аґенти розвідки, спеціяльні війська, найманці і техніка без розпізнавальних знаків. Аґресор не створює і не використовує великих угруповань: оперативні сили розміщуються поблизу кордону переважно для додаткового тиску і послаблення бойового духу противника. Отож не стається маштабних танкових боїв, битв з участю десятків літаків чи посилених бомбардувань. Якщо пострадянська армія здійснює бомбардування, то лише декількома літаками або точно вціляє ракетними ударами, застосовуючи при цьому такі типові для терористів засоби, як захоплення закладників, знищення цивільних літаків, зруйнування міських просторів разом з їхніми мешканцями.

Перша риса війни нового типу – її повзучий характер. Вбивство двох-трьох чи декількох десятків громадян іншої держави – це вже війна? Захоплення одного летовища? Бази? Порту? Міста? Области? Знищення одного літака? Чи можна назвати війною займання територій разом з їхніми мешканцями всупереч їхній волі або фактичне керівництво ними з допомогою фіктивного „уряду"?

Наступний елемент – це провокування хаосу, почуття непевности і широкомаштабна словесна війна.

Пропаґандистська акція ведеться у чотирьох суміжних сферах. Перша – це одурманювання власного населення. Друга – застосування брехні з рисочками „правди", адресованої потенціяльному противникові з Заходу, котрий за своєю природою дурненький, наївний, лінивий і не схильний до рефлексій, надто до таких, котрі можуть порушити його добробут.

Третя сфера – це так звана світова громадська думка, створювана, як завжди, лівацькими засобами масової інформації, котрі таємно люблять давню більшовицьку революцію і її великі проєкти перебудови суспільства, світу і решти речей.

Четвертою сферою стають норми міжнародного права і міжнародні звичаї, котрі росіяни іґнорують, водночас вимагаючи, аби всі інші їм безумовно підкорялись.

Якщо порівняти теперішню війну з поєдинком двох боксерів на ринґові, то постарадянський учасник прицільно б'є суперника з Заходу у пах, а коли той суперник у пориві самооборони хапає його за ногу, тренер першого здіймає у своєму кутку галас, вимагаючи покарати західнього спортовця за заборонені практики.

Сергій Лавров у діялозі зі своїми західніми колеґами застосував порівняння, що для Росії Крим значить більше, ніж Фолклендські острови для Англії. Однак, англійці на них не нападали, а тільки спинили арґентинців: нібито подібне, але ж за змістом абсолютно інше. Росія досі не може перехворіти „приниження", яким став розгром Альянсом Сербії і її президента, всупереч російським протестам. Захід не рахувався з думкою Москви, втихомирюючи Ірак та інші місця у світі, і це змусило примітивну постсовєтську еліту вважати, що роля наддержави полягає у безкарних бомбардуваннях, завоюваннях, вбивствах і т. п. І якщо Захід це робив (хоч робив з вищих, а не з нижчих спонук), то Росія також має на це право.

Не виключено, що важливою сферою війни нового типу стали дії спецслужб. Поки Захід протягом чверти сторіччя впадав у летарґійний сон, живучи в переконанні, що йому нічого не загрожує, і що досить розвивати з Росією щиро дружні стосунки і помагати їй трансформуватися в демократію західнього типу, Москва, борячись з власною смутою, вирішила, що вона вже ніколи не дозволить „поставити себе на коліна". Якщо подивитися на стрімку кар'єру Ґерхарда Шредера, можна припустити, що він, швидше за все, був найвідомішим російським аґентом впливу, а можливо, навіть і просто шпигуном. Таких російських аґентів на Заході напевно багато: від сфери політики, засобів масової інформації і аналітичних центрів – до армії, бізнесу й інших ділянок.

Надважливою територією війни нового типу є різноманітні економічні санкції, які можна порівняти в наш час з „килимовими" бомбардуваннями. Це зброя неймовірної сили, і саме вона зрештою визначить переможця. Добре продумані і впроваджені економічні санкції можуть захитати будь-яку державу. Хоч Европейський союз і НАТО й махали шаблею на зустрічі у Вейльсі, вони тепер перебувають в оборонній позиції, а їхні дії лише провокують Росію на загострення її курсу.

Росія повинна розпастися

В Росії, безумовно, можна виграти, і здійснити це в найближчій перспективі. Досить завдати декілька прицільних ударів. Що саме?

По-перше, слід правильно і точно зформулювати головну ціль Третьої світової війни. Виведення Росії на добру дорогу у взаєминах з іншими державами такою ціллю, абсолютно певно, не є: це нездійсненне завдання, і спроба його вирішити може привести просто до поразки і поглиблення кризи. Росія вже декілька століть підряд знов і знов втілює в життя „Drang nach Westen" та декілька інших „дранґів". Це детермінанта російської політики, і вона залишиться за будь-яких керівних груп у Кремлі, незалежно від їхніх офіційних заяв. Польський воєнний історик і письменник Роман Умястовський і багато хто до нього та після нього невипадково користувалися формулюванням, що „характерна риса росіян – це їхній хворобливий загарбницький дух". Думка, нібито це можна змінити, виглядає безпідставною і безперспективною,

Головною ціллю чинної війни мусить стати тривке пониження значення Росії і її розпад, після якого вона у найкращому разі залишиться невеликою буферною державою з ядерною зброєю: Велике князівство Московське в трохи більшому варіянті, котре відділяє Захід від Китаю.

Нинішню кліку на чолі з В. Путіним і С. Лавровим (відома почасти за списками осіб, котрим заборонено в'їзд в ЕС), належить судити у показовому процесі на кшталт Нюрнберзького. Необхідно засудити також злочини комунізму, тому що саме вони визначають сьогоднішні дії Росії. Нюрнберґ зі своїм Палацом правосуддя, де судили і прире-

(Закінчення на стор. 11)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

„Губернатор" Донецька – в лікарні

ДОНЕЦЬК. – Колишній „губернатор" Донецька, провідник руху „Новоросія" Павло Губарєв госпіталізований в лікарні Ростова-на-Дону після того, як його автомобіль наїхав на стовп. Його стан оцінюється як важкий, але стабільний. У ніч проти 13 жовтня авто П. Губарєва обстріляли, після чого він втратив управління. Випадок стався на території самопроголошеної „ДНР". Наступного дня П. Губарев мав зробити важливу заяву. Партію П. Губарєва „Новоросія" разом з двома іншими політичними об'єднаннями не допустили до виборів, призначених у „ДНР". *(Бі-Бі-Сі)*

Путін викликає ненависть

КИЇВ. – Найчастіше Президент Росії Володимир Путін викликає в українців ненависть (41 відс.), презирство (34 відс.) та роздратування (20 відс.). Про це йдеться у результатах опитування компанії „GfK Україна". Лише 3 відс. бояться В. Путіна, а 15 відс. респондентів відповіли, що не мають до Президента Росії жодних почуттів. Опитування проводилося 4-18 вересня методом особистого інтерв'ю. Сам В. Путін визнав 12 жовтня, що головна трагедія кризи в Україні полягає у „відчуженні українського і російського народів". *(Радіо „Свобода")*

Нове свято – День захисника України

КИЇВ. – 14 жовтня Президент Петро Порошенко визначив 14 жовтня Днем захисника України з метою вшанування мужности та героїзму захисників незалежности і територіяльної цілісности України, військових традицій і звитяг українського народу. На переконання П. Порошенка, день, який раніше був одним із найголовніших свят запорізьких козаків, стане одним з головних свят у календарі нової України. Згідно з Указом, втрачає чинність Указ президента України від 23 лютого 1999 року „Про день захисника Вітчизни". *(Радіо „Свобода")*

Терористи зосередили обстріли

ДОНЕЦЬК. – Незважаючи на домовленість про припинення вогню, бойовики продовжують її порушувати, проте обмежили обстріли українських позицій п'ятьма точками, де постійно здійснюються напади і провокації. Зокрема на донецькому летовищі, околицях Дебальцевого, а також в Ясинуватському районі. 13 жовтня бойовики тричі атакували донецьке летовище, яке залишається під контролею українських військових. Через значні втрати, яких під час штурмів зазнають бойовики, поповнення їх підрозділів особовим складом стає дедалі проблематичнішим. *(„Укрінформ")*

Ліквідовані терористи з Росії

ТЕЛЬМАНОВЕ, Донецька область. – 9 жовтня батальйон Міністерства внутрішніх справ „Дніпро-1" (командир батальйону Юрій Береза) ліквідував в Тельмановому російську диверсійну групу. В результаті був ліквідований терорист Андрій Борисов („Чечен") і троє російських військових. Серед загиблих – російський генерал Сергій Андрейченко. *(„Українська правда")*

Федерація журналістів ухвалила заяву

СКОП'Є, Македонія. – 8 жовтня представники журналістських організацій Східньої Европи, балканських країн, Туреччини і Росії, які під егідою Европейської федерації журналістів зібралися в Македонії для обговорення проблем журналістів, висловили тривогу про долю низки українських журналістів, які перебувають в полоні на території самопроголошених Донецької народної республіки і Луганської народної республіки. Делеґації, які взяли участь у конференції, вважають неприпустимим полонення працівників засобів масової інформації. Вони привітали недавнє звільнення з полону блоґера Дмитра Потєхіна і журналіста Єгора Воробйова і закликали урядові організації України та Росії докласти зусиль для звільнення Юрія Лелявського, Романа Черемського, Валерія Макеєва, Олександра Білокобильського, Сергія Сакадинського. Олександра Кудінова, Євгенія Шляхтина та Євгенія Тимофєєва. *(Комітет незалежної медіа-профспілки)*

АМЕРИКА І СВІТ

Важлива згода Туреччини

ВАШІНҐТОН. – 12 жовтня радник адміністрації Президента США з національної безпеки Сюзан Райс заявила, що Туреччина готова надати свої бази для авіяції союзницьких сил, що завдають ударів по угрупуванню „Іслямська держава" в Іраку і Сирії. С. Райс привітала це рішення турецької влади і сказала, що зокрема мова йде про базу Інджірлік, що знаходиться всього за 160 кілометрів від сирійського кордону. Переговори про подальшу участь Туреччини в операції проти „Ialянмської держави", як повідомила представник США, тривають. *(Бі-Бі-Сі))*

Естонія дбає про свою безпеку

ВАШІНҐТОН. – 10 жовтня Державний департамент США схвалив плян продажу балтійській республіці Естонії 350 переносних протитанкових ракетних комплексів – на суму 55 млн. дол. Це рішення ще має бути схвалене Конґресом. „Оснащення нашої армії сучасними протитанковими системами сприятиме зміцненню обороноздатности Естонії", – заявив Міністер оборони Естонії Свен Міксер. Закупівлі зброї Таллін здійснює в рамках пляну військового будівництва на період до 2020 року, що передбачає посилення протитанкової оборони і придбання нових протитанкових ракетних систем третього покоління. *(Радіо „Свобода")*

Меркель чекає, що Пекін вплине на Москву

БЕРЛІН. – Користуючись перебуванням у Берліні китайської урядової делеґації минулого тижня, Канцлер Анґела Меркель намагалася домовитися з китайським Прем'єром Лі Кецяном про вплив з боку його країни на путінську Росію для стабілізації ситуації в Україні. „Німецьким пріоритетом є Україна і стабілізація взаємин з Росією. Для Берліну Китай став дуже важливим партнером, оскільки Росія його слухатиме. Ми тут бачимо нову дипломатичну конфіґурацію", – заявив з цього приводу президент Інституту з вивчення Китаю в Берліні Себастьян Хайльман. Лі Кецян привіз до Берліну величезну делеґацію – практичну всю владну верхівку країни. Крім того, це вже третій контакт між Китаєм та Німеччиною на високому рівні за пів року. „Ця гігантська делеґація у складі кількох сотень людей, уповноважених приймати рішення, також є показником того, наскільки важливим для Китаю є стосунки з Німеччиною. Для Китаю важливе вікно для спілкування з Заходом. Наразі таким вікном є Німеччина", – вважає С. Хайльман. *(„Українська правда")*

Визнані гідними нагороди Нобеля

ОСЛО. – Лавреатами Нобелівської нагороди с 2014 року стали пакистанська правозахисниця Малала Юсуфзай і індійський борець за права дітей Кайлаш Сатьярти. Як наголошується на веб-сайті Нобелівського комітету, нагороду їм вручено „за їхню боротьбу проти гноблення дітей та молоді та за забезпечення права дітей на освіту". „У бідних країнах світу 60 відс. населення – це люди віком до 25 років. Відповідно, повага прав дітей та молодих людей є передумовою для мирного ґльобального розвитку. У зонах конфлікту порушення прав дітей веде до переходу насильства з покоління в покоління", – йдеться в повідомленні Нобелівського комітету. *(„Дзеркало тижня")*

Найкращі місця для життя

ПАРИЖ. – Згідно з вислідом Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР), австралійська столиця Канберра є найкращим місцем у світі для життя. Австралія також очолила загальний рейтинґ країн, слідом йде Норвеґія. У своєму дослідженні ОЕСР проаналізувала 362 реґіони з 34 держав-членів організації. Серед дев'яти критеріїв, за якими оцінювався добробут, – доходи, освіта, місця праці, безпека, охорона здоров'я і стан довкілля. Австралійські міста Сідней, Мельбурн і Перт також увійшли в топ-10. До цього переліку потрапили й американські штати Ню-Гемшир і Мінесота. На тлі цих країн Мексика, Туреччина, Угорщина, Польща та Словаччина були визнані найгіршими для проживання. *(„Дзеркало тижня")*

Президент Порошенко вірить у Мирний плян

12 жовтня Президент України Петро Порошенко звернувся до громадян країни зі звітом щодо здійснення Мирного пляну та зміцнення обороноздатности Української держави. Нижче вміщуємо текст цього документу.

Дорогі співвітчизники!

У вересні, майже місяць тому, у Мінську було ухвалено протокол щодо реалізації Мирного пляну Президента України. Саме в цей час відбувся саміт НАТО в Ньюпорті.

Чого ж вдалося добитися за цей непростий час, що минув від моменту підписання?

Перший результат.

Ми змогли зупинити по всьому фронту наступ ворога. При чому не найманців, не бойовиків-терористів, а добре вишколені підрозділи реґулярної армії сусідньої країни.

Зусиллями наших воїнів були зупинені сотні інтервентів, яким вже ніколи не повернутися додому. По той бік кордону це стало вагомим арґументом на користь миру.

Результат номер два.

Режим припинення вогню встановлено вздовж значної частини лінії зіткнення.

Кількість жертв серед наших військових значно знизилася і, на щастя, протягом останніх днів нам вдається не втрачати жодного нашого героя.

Ті ж, хто порушують режим припинення вогню, отримують гідну відсіч. Тут ніякого пацифізму бути не може.

Наші відважні воїни героїчно тримають оборону Донецького аеропорту, який вже став символом мужности і героїзму. З вражаючими мужністю і відвагою. Українськими кіборгами прозвали вороги цих героїв.

Карбувати їхній подвиг в літописі української бойової слави треба буде золотими літерами. Держава належним чином оцінить їх мужність.

Третій важливий результат, про який хочу вам доповісти.

Вже майже півтори тисячі наших полонених, наших людей, які перебували в заручниках, вдалося звільнити з катівень терористів.

Ми боремося за повернення всіх без виключення затриманих. І тих, кого утримують бойовики, і тих, кого мордують як політичних заручників в російських в'язницях.

По-четверте.

Ми отримали можливість частково здійснити ротацію військових, загоїти рани, відремонтувати пошкоджену та доставити нову техніку в зону антитерористичної операції (АТО). Звести кілька ліній оборонних споруд на Донбасі і надійно прикрити решту української території від розповзання тероризму.

І нарешті, п'яте.

В тих містах, селах і районах, над якими знову майорить український прапор, вже панує мир. Там платять зарплати і пенсії. Там є вода, світло, тепло. Там працюють школи, дитячі садки. Там налагоджується нормальне життя.

Призначено нових голів обласних адміністрацій Донецької і Луганської областей. Ними стали два генерали. Відповідно, Олександр Кіхтенко та Геннадій Москаль.

Умовно ми їх називаємо генерал-губернаторами. Таке поєднання є оптимальним рішенням для того часу й тих умов, в яких нині перебуває Донбас. Для тих викликів, які ми спільно маємо вирішити. Я чітко поставив перед ними завдання в повній мірі відновити роботу всіх органів державної влади в кожному звільненому місті і селі.

Тепер про те, якими мають бути наші подальші кроки в боротьбі за мир.

Ми розраховуємо вже найближчими днями добитися-таки повного припинення вогню.

Після того, як це станеться, почнеться створення буферної зони. Обидві сторони мають відвести важкі озброєння як мінімум на 15 кілометрів вглиб контрольованих територій.

Значна частина, я сподіваюся, покине територію України. Як наслідок – утвориться тридцятикілометровий пояс безпеки. Це унеможливить обстріл бойовиками населених пунктів Донбасу і принесе довгоочікувану безпеку мирним мешканцям.

Відведення важкої зброї і важкої техніки калібру більше ста міліметрів стане додатковою ґарантією дотримання режиму припинення вогню. Його неможливо буде більше порушити спонтанно і безкарно.

Ключове ж з ключових наших завдань – встановлення контролю на українсько-російському кордоні. Бо кордони України – це святе. Вони незмінні, і ми не віддамо жодного клаптика нашої землі. Ми поновимо суверенітет над кожним квадратним метром. Але для цього потрібен час.

І щоб забезпечити спостереження за ситуацією на кордоні, в Україну із Австрії вже надійшли перші безпілотні літальні апарати. Такі ж самі прилади незабаром доставлять з Німеччини та Франції. Їхня загальна кількість, я сподіваюсь, буде достатньою для того, щоб протягом 24 годин на добу забезпечити спостереження за всією територією вздовж українсько-російського порубіжжя.

Завдяки такому контролю, я маю велику надію, що буде припинено постачання через кордон техніки, нової зброї, свіжих найманців.

Я звернувся і отримав позитивну відповідь, що Організація безпеки і співробітництва в Европі (ОБСЕ) збільшила кількість спостерігачів до півтори тисячі осіб. Така кількість дозволить цій поважній европейській організації виконати свої зобов'язання із спостереження за припиненням вогню та поновленням українського контролю за кордоном з Росією.

Взагалі, ми маємо чітко розуміти, що без підтримки всього світу нам не вдалося б зупинити інтервенцію.

Наступного тижня я вирушаю до Італії, до Мілану. Там відбудеться низка багато- та двосторонніх переговорів, присвячених реалізації нашого Мирного пляну.

Там має відбутися наша зустріч з Путіним. З одного боку – керівники Европейського союзу та низки европейських країн разом з Президентом України. З іншого – Президент Російської Федерації.

Я не маю жодних ілюзій – це будуть непрості переговори. Але я до них готовий.

Моя мета – непорушна незалежність країни, її територіяльна цілісність, недоторканість кордонів, відновлення миру.

Якщо ми доб'ємося повного припинення вогню, виведення російських військ та техніки, встановлення контролю над кордоном, то відкриється зрозумілий і необхідний шлях до політичного вреґулювання.

Для цього на поки що підконтрольних бойовикам територіях, мають відбутися вибори місцевих органів влади. Але не ті, які намагаються проголосити терористи. А лише ті, які передбачені українськими законами. Які відбудуться за українськими правилами і які повністю відповідатимуть українським законам. Які відбудуться під спостереженням ОБСЕ та інших европейських, міжнародних організацій та структур і будуть визнані всім світом як прозорі та демократичні.

Дорогі співвітчизники!

Мирний плян, який вже як мінімум забезпечив певний рівень деескаляції конфлікту, постійно атакується ура-патріотами. Це здебільшого люди, відірвані від реалій і, будучи відкритим до критики, я, тим не менш, не збираюся міняти стратегію. А вона полягає в тому, що ми перемогти можемо лише мирним шляхом.

Я оптиміст, але це не означає, що країна не повинна бути готовою і до гіршого. Бути в змозі дати рішучу відсіч тим, хто – не дай Боже! – вирішить повернутися на шлях війни та поновити бойові дії проти України.

Левову частку свого часу в останні сім-10 днів я присвятив питанням обороноздатности держави.

Побував на Житомирщині на полігоні, де до захисту Вітчизни готуються війська спеціяль-

(Закінчення на стор. 5)

Виправлення помилки

У числі від 10 жовтня помилково подано підпис до світлини на стор. 11 (друга згори праворуч). Має бути: „Танцює ансамбль „Бабаросин" з Ню-Йорку".

Президент Порошенко...

(Закінчення зі стор. 4)

ного призначення; в навчальному центрі прикордонників на Київщині; в Академії сухопутних військ у Львові і Харківському університеті повітряних сил. В п'ятницю відвідав зону антитерористичної операції.

За тиждень проінспектував оборонні підприємства від Львова до Харкова. Вперше за десятки років вони працюють в три зміни, щоб виробити нову та відремонтувати пошкоджену в боях техніку, яку треба якнайшвидше повернути до лінії оборони держави.

Вони, оборонні підприємства, виконали це завдання вже на 80 відс. Крім того, в зону АТО вже поставлено найсучасніші зразки нової високоточної зброї, найновіші засоби розвідки, модерні системи управління вогнем.

Ми також зосереджені і на підготуванні до зими, адже про повернення наших військ з зони АТО в місця постійної дислокації наразі не може бути і мови.

Фанфари, під які лунають звіти силовиків про зимове забезпечення військ, абсолютно не заважають мені бачити і чути реальні проблеми. Робиться чимало, і ми це визнаєм, але зробити треба ще більше.

Звичайно, що субтропіків в окопах організувати не зможемо, але солдат взимку має бути одягнений та обігрітий.

Про окопи, до речі. Вздовж всієї лінії зіткнення ми зводимо три лінії оборонних фортифікаційних споруд. Бльокпости, протитанкові рови, загородження, довготривалі вогневі споруди, бліндажі, окопи, траншеї та ходи сполучення, спеціяльні місця для зенітно-ракетних комплексів та танків. Колючий дріт, нарешті.

Ці споруди мають стати серйозною перешкодою для тих, кому закортіло б сунутися вглиб української території.

Зміцнити нашу обороноздатність має і низка кадрових рішень.

Своїм Указом я створив Комітет з питань розвідки. Його очолить відомий генерал Ігор Смешко, який до того ж має досвід роботи і головою СБУ, і головою військової розвідки та й військовим аташе України в США та Швайцарії встиг попрацювати.

Звільнив керівництво Державної прикордонної служби. Нові завдання, які стоять перед прикордонниками, вимагають нових керівників.

Настав час змінити і керівництво військового відомства. Вважаю, що слід задовільнити рапорт Валерія Гелетея про відставку з посади Міністра оборони.

Вже завтра я внесу до Верховної Ради подання на призначення нового міністра. Впевнений, що з голосуванням за нього ми не зволікатимемо. Розраховую, що у вівторок, у сесійний день парляменту, воно відбудеться.

Шановні співвітчизники!

Ми сильніші, набагато сильніші, ніж місяць тому.

Ми тримаємо порох сухим. Бо мирний процес ще не став незворотним.

Але головне – в рамках мирної стратегії ми добилися суттєвої деескаляції конфлікту і кожен з вас це вже відчуває.

Це дає шанс із великою надією та стриманим оптимізмом дивитися у наше українське мирне майбутнє.

Я подвою і потрою зусилля для досягнення миру.

Віримо, що після важких випробувань на нас очікують мир, реформи, процвітання, европейська перспектива.

Все буде добре.

Слава Україні!

(Еспресо ТВ, 12 жовтня)

У Клівленді...

(Закінчення зі стор. 1)

їні.

Нині в клініках Клівленду проходять лікування та реабілітацію троє учасників Революції гідности та війни на сході України, які перебувають під батьківською опікою мешканців Клівленду Марії та Ганса Блюмів, Ніни і Нестора Шустів та Лесі і Павла Кузьмінів. На ювілей УЗО прибули Володимир Мовчан та Олександер Нечипорук, яких стоячи й оваціями вітали присутні. Вони зфотографувалися з сенатором Р. Портменем біля лавиці, яку доставлено в Клівленд з барикади на вулиці Грушевського в Києві, як подарунок Українському музеєві-архіву.

Старійшини УЗО, колишні голови управи Богдан Футей і Тарас Шмагала виголосили вітальні промови на адресу УЗО, нинішнього керівника М. Ліщинецької-Келегер та багатолітнього голови управи Василя Ліщинецького і вручили йому грамоту Ювілейного комітету. В. Ліщинецький є автором історико-меморіяльного збірника „Хронологія Українських Злучених Організацій Огайо".

На ювілей УЗО прибув великий прихильник української громади Великого Клівленду сенатор США Роберт Портмен. Він входить до окладу робочої групи Сенату, що долучилася до написання Акту попередження аґресії Росії. Законопроект запропонований в якості альтернативи „м'ягкій" реакції адміністрації Президента Барака Обами на російську агресію в Україні. Сенатор голосував за Акт підтримки суверенітету, цілісности, демократії та економічної стабільности України, він також є одним з співавторів Акту невизнання анексії Криму.

Р. Портмен у складі групи державних, політичних та громадських діячів був спостерігачем на цьогорічних президентських виборах в Україні. Сенатор висловив вдоволення, що український нарід зробив цього разу правильний вибір, і схвально відгукнувся про виступ Президента Петра Порошенка на спільному засіданні Сенату і Конґресу США, розповів про особисту зустріч з Президентом України. Гість високо оцінив діяльність УЗО Огайо по згуртуванню української громади Великого Клівленду, яка вносить чималий внесок у розбудову американського суспільства.

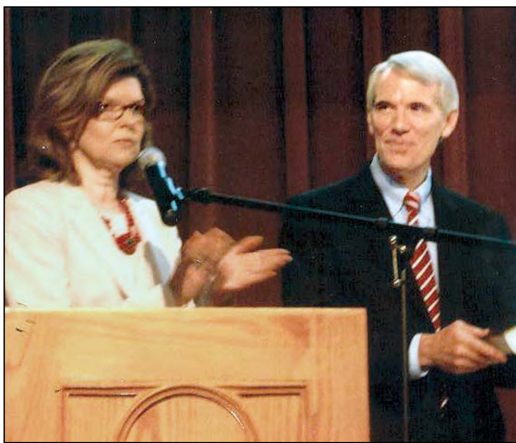
Голова УЗО М. Ліщинецька-Келегер подякувала сенаторові за участь в ювілейному святкуванні, його прихильне ставлення до української громади і подарувала йому чудове видання Шевченкового „Кобзаря" в перекладі на англійську мову Петра Фединського з Клівленду. Порадував присутніх своїм мистецтвом ансамбль Школи гри на бандурі ім. Григорія Китастого під орудою відомого кобзаря О. Махлая.

На адресу ювілейного комітету надійшли численні привітання, зокрема від Посла України в США Олександра Моцика, сенатора Шерода Брауна, конґресвумен Марсі Каптур, губернатора Огайо Джона Касіка, Українського Конґресового Комітету Америки, посадника Парми Тім ДеҐітера.

Завершальну молитву провів Єпископ Даниїл. Потім всі заспівали „Многії літа". Відтак відбувся урочистий бенкет.

Колишні голови УЗО Тарас Шмаґала, Василь Ліщинецький та Богдан Футей. (Фото: Василь Романчук)

Марта Ліщинецька-Келегер дарує „Кобзар" Сенаторові Робертові Портменові.

АМЕРИКА І СВІТ

Російська мова – на другому пляні

КИШИНІВ. – Починаючи від 7 жовтня, російську мову, відповідно до нового кодексу про освіту, виключено з переліку обов'язкових для вивчення шкільних предметів у Молдові. Новий кодекс про освіту, прийнятий парляментом у третьому читанні влітку цього року, передбачає низку нововведень. Зокрема російська мова отримує статус чужоземної. Головною чужоземною мовою, що вивчається в країні, стає англійська. Раніше російська мова була обов'язковим предметом у шкільних програмах Молдови. *(Українські національні новини)*

Ебола не відступає

БРЮСЕЛЬ. – 10 жовтня Організація „Лікарі без кордонів" закликала світове співтовариство негайно вжити заходів, щоб припинити поширення лихоманки Ебола. Президент організації Джоанна Ліу висловила здивування тим фактом, що через сім місяців з початку спалаху цієї хвороби в Західній Африці досі не розгорнуто маштабної мережі допомоги. На сьогоднішній день лихоманка Ебола в Західній Африці залишила сиротами 3,700 дітей, а загальна кількість жертв вірусу досягла 3,338 осіб. Вже другий випадок інфікування лихоманкою Ебола зареєстрований в американському штаті Тексас. Інфекцію виявлено в організмі медпрацівника, котрий контактував, з усіма належними заходами безпеки, з першим хворим пацієнтом, Томасом Еріком Дунканом, який помер 8 жовтня. Згідно з даними Світової організації охорони здоров'я, 4,033 особи в семи країнах світу вже померли від лихоманки Ебола. *(Бі-Бі-Сі)*

Поважна присутність США у Чорному морі

БРЮСЕЛЬ. – Представництво США в НАТО повідомило 12 жовтня, що 11 жовтня командний фреґат 6-ої фльоти США „USS Mount Whitney" увійшов в акваторію Чорного моря. Цей корабель є флаґманом 6-ої фльоти і постійно базується в порті Ґаета (Італія). Дипломатична місія не уточнила, які саме бойові завдання повинен виконувати фреґат у Чорному морі, однак, турецькі учасники „Twitter" висловлюють упевненість, що ця військова активність пов'язана з подіями на сході України. Вони також повідомили, що майже одночасно в Чорне море увійшли інші американські військові кораблі, зокрема есмінець „USS Cole D." *(„Дзеркало тижня")*

Молдова відхилила „український сценарій"

МІНСЬК. – Виступаючи 10 жовтня на зустрічі так званої Співдружности незалежних держав у білоруській столиці, Президент Російської Федерації Володимир Путін заявив, що Молдова повинна призупинити виконання Угоди про асоціяцію з Европейським союзом – за тим самим сценарієм, який застосований в Україні. За його словами, „в результаті інтенсивних консультацій з Евросоюзом і Україною... вдалося домовитися відкласти до 31 грудня 2015 року застосування економічної частини Угоди про асоціяцію". Молдавський уряд відхилив цю вимогу Москви. Президент Молдови Ніколае Тімофті у своєму виступі зазначив, що Кишинів буде шукати можливості співпраці з Росією, не жертвуючи досягнутою угодою про асоціяцію з Европейським союзом. *(„Европейська правда")*

Нафта дешевшає

ТЕГРАН. – Починаючи від 10 жовтня, Іран, слідом за Савдійською Арабією, знизив ціни на нафту у порівнянні з жовтнем на 1 дол. Контрактні ціни Ірану прив'язані до середньомісячної вартости оманської нафти на Дубайській товарній біржі (97.26 дол. за барель). Раніше Савдійська Арабія знизила ціну за азіятськими контрактами на 1.2 дол. до 90.02 дол, за барель. Зниження цін на нафту в світі супроводжується спекуляціями про загрозу „цінової війни" в групі країн-постачальників нафти, котрі забезпечують близько 40 відс. світових постачань сировини. Ринок стискається, і постачальники нафти починають боротися один з одним за частку у ґльобальних продажах. *(УНІАН)*

Вибори не повинні розчарувати

Чим ближе до призначених на 26 жовтня парляментських виборів в Україні, тим, на жаль, залишається все менше надій на істотне оновлення найвищого законодавчого органу країни. Такий ось невтішний факт: з 450 народних депутатів теперішнього скликання 310 кандидують до нового складу Верховної Ради. З них же 128 депутатів – це ті, що 16 січня голосували, на догоду режимові Віктора Януковича, за „диктаторські закони". Не говоримо вже про „реґіоналів" і комуністів, на просування яких в український парлямент Кремль кине величезні гроші і всі засоби впливу. Соціологічні опитування на початку жовтня свідчать, що до нового парляменту прорветься не лише „Сильна Україна" безпринципного угодовця Сергія Тігіпка, але й зформований з ворогів Української держави „Опозиційний бльок", який все ще не втратив електоральної бази на сході і півдні країни.

Але тяжко зрозуміти, як могло статися, що саме від найбільш підтримуваної народом партії „Бльок Петра Порошенка" кандидують аж 42 теперішні депутати.

У зв'язку з цим у скрутній моральній ситуації опинилися відомі в Україні журналісти, які вирішили іти у парлямент, щоб боротися за правду зсередини депутатського складу, а не зі сторони. Наприклад, один з них, Сергій Лещенко, йде в парлямент за списком „Бльоку Порошенка". Як принциповий журналіст він з обуренням пише в „Українській правді", як цей самий бльок сприяє в мажоритарних округах перемозі таких корупціонерів і одіозних політиків, як Олесь Довгий, Вадим Столяр, Володимир Зубик, Сергій Любивий та інші „вчорашні". Тільки що ж робитиме С. Лещенко у Верховній Раді, де треба буде голосувати заодно з фракцією, а не виходячи з власних переконань і принципів?

Особливою нинішню виборчу кампанія робить війна на сході України. Саме це спонукало чільних політиків залучати у свої кандидатські списки військовиків, зокрема відомих командирів добровольчих батальйонів. Це не зашкодить справі, якщо не виявиться звичним для української політики популізмом. А він неминучий ще й тому, що ця виборча кампанія дуже коротка, партіям простіше змагатися на рівні обіцянок, ніж на рівні чітких реформаторських програм.

Все ж є підстави і для певного оптимізму. Щонайменше 15 відс. у новій Верховній Раді – це будуть діячі зовсім нової політичної і моральної якости, носії нових ідей, творці бажаних для суспільства законопроєктів. І ця нова депутатська якість має на що спертися: українці вже не ті, що були після Помаранчевої революції. Вони вже не стерплять невиконаних обіцянок, не стерплять корупційних схем, котрі зводили нанівець всі революційні досягнення громадянського суспільства. Нове, не дай Боже, розчарування в депутатах приведе до чогось набагато гіршого, ніж спосіб „народної люстрації" – вкидання скомпрометованих політиків у вуличні смітярки.

Отже, найважливіше побажання для нової Верховної Ради – стати майданчиком для постійного діялогу депутатів зі своїми виборцями, з суспільством, місцем відвертих, чесних і тому продуктивних дискусій на теми, котрі заторкують кожного громадянина країни. Бо те, що стосується усіх, усі спільно й повинні вирішувати.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році **Видає Український Народний Союз**

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріялах, підписаних конкретним автором,
не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода" або її видавця.

ІСТОРІЯ

30 років тому у США почалося дослідження Голодомору

Поховання Джеймса Мейса у Києві.

Левко Хмельковський

Поволі наближається осінь, а разом з нею пам'ятна дата – 30 років тому, 12 жовтня 1984 року, Президент США Роналд Рейґан скріпив своїм підписом закон про створення конґресово-президентської Американської комісії з дослідження голоду в Україні.

Проєкт закону 27 вересня 1983 року вніс на розгляд Палати представників конгресмен Джеймс Флоріо, а 21 березня 1984 року аналогічний законопроєкт вніс на розгляд Вищої палати сенатор Вілям Бредлі – обидва з Ню-Джерзі. Сенат ухвалив його одностайно. Однак, у Палаті представників не хотіли загострювати взаємини з Москвою, у цьому їх підтримали представники Державного департаменту. Виникла загроза, що всі зусилля зведуться нанівець. В. Бредлі скористався правом сенатора вносити поправки до бюджету і додав до фінансової резолюції суму видатків на діяльність Комісії з дослідження голоду в Україні – 400 тис. дол. Закон почав діяти.

Провідник організації „Американці в обороні людських прав в Україні" (знана як АГРУ з англійської назви Americans for Human Rights in Ukraine) Ігор Ольшанівський вивчив документи комісії Конґресу США з єврейського Голокосту і запропонував створити комісію з українського голоду, передусім з дослідницькими цілями. Дж. Флоріо і В. Бредлі підтримали ідею. АГРУ розпочала активну діяльність. Президент, сенатори і конґресмени, інші впливові державні особи отримали десятки тисяч індивідуальних і колективних листів, телеграм, електронних листів на підтримку досліджень Голодомору. АГРУ вела свій початок від Комітету на захист політв'язня Валентина Мороза і здійснила кампанії за порятунок Василя Стуса, В'ячеслава Чорновола, Левка Лук'яненка, Івана Світличного, Миколи Руденка, Юрія Бадзя, Миколи та Михайла Горинів, Петра Рубана, Йосипа Тереллі, Мирослава Мариновича, Юрія Шухевича, Данила Шумука та інших українських дисидентів. В результаті Конґрес США резолюціє затаврував репресії Кремля, а Президент США проголосив День Української Гельсінкської групи. У наші дні дії АГРУ координують Божена Ольшанівська і Володимир Боднар.

Громадськість вперше відчула підтримку науковців: Університет Квебека (Монреаль) у 1983 році провів першу в світі наукову конференцію, присвячену проблемам Голодомору. З доповіддю виступив, серед інших, Джеймс Мейс з Інституту українських досліджень Гарвардського університету.

Комісію Конґресу з українського Голодомору очолив конґресмен Даніел Майка, на посаду виконавчого директора на прохання АГРУ був призначений Дж. Мейс. Він народився 1952 року в Оклагомі. В університеті проф. Роман Шпорлюк зацікавив його історією України та українською мовою. Дж. Мейс став одним з основних американських спеціялістів з історії СРСР. У 1982 році у Тель-Авіві на конференції про Голокост він заявив про Голодомор: „Щоб централізувати повну владу в руках Сталіна, потрібно було вигубити українське селянство, українську інтеліґенцію, українську мову, українську історію у розумінні народу, знищити Україну як таку. Розрахунок дуже простий і вкрай примітивний: немає народу, отже, немає окремої країни, немає проблем".

Дж. Мейс був настільки активним у конґресовій комісії, що її часто називали „комісією Мейса". Уже за незалежної України він подарував 200 годин авдіозаписів безцінних свідчень про Голодомор бібліотеці Верховної Ради.

Дослідницька група працювала швидко й ефективно. У 1987 році з'явився перший звіт комісії. „Свобода" багато писали про нього. У Києві провідник радянської України Володимир Щербицький був змушений визнати факт голоду у 1933 році, але пояснив його посухою. Остаточний звіт комісії був представлений Конґресові США 22 квітня 1988 року. Його написав майже в повному обсязі Дж. Мейс. Наприкінці липня того року том обсягом 524 сторінки надрукували у Вашінґтоні і почали поширювати в усьому світі. Тирічна дослідницька робота комісії дала змогу зформулювати у цьому звіті 19 висновків про те, що Йосиф Сталін і його оточення здійснили геноцид щодо українців у 1932-1933 роках, мільйони

(Закінчення на стор. 18)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Міліція зраджує Україну

4 жовтня у Києві міліція затримала двох військовослужбовців з військової частини В0624, більш відомої, як батальйон „Айдар", які супроводжували затриманого у батальйоні заступника міністра охорони здоров'я терористичної організації „Луганська народна республіка" Павла Малиша, якого вони повинні були доставити до Служби безпеки України. Майор міліції Дмитро Садовник, який стріляв у майданівців і, ймовірно, причетний до убивства „Небесної сотні", втік з арешту і перебуває в розшуку.

Службовці злочинного угрупування „Беркут" вільно ходили на судові засідання, аби надати привселюдну підтримку Д. Садовникові, якому вони допомогли уникнути правосуддя. В той же час бійців батальйону „Айдар", які воюють на фронті і гинуть там заради безпеки усіх громадян України, підрозділ заарештував з застосуванням фізичної сили. Це вказує на співпрацю провідників сепаратистів на сході України з посадовими особами у правоохоронних органах, в першу чергу з міліцією. Представники міліції, які майже поголовно на сході зрадили присягу на вірність Україні і приєднались до проросійських терористів, постійно звільняють затриманих батальйоном „Айдар" терористів. А їхні керівники в Києві намагаються публічно виправдати дії своїх підлеглих.

Ми вимагаємо негайної заміни керівництва Міністерства внутрішніх справ, в першу чергу відставки Міністра Арсена Авакова. Ми також вимагаємо прямого долучення представників міліції до війни проти терористів на сході. Нічого міліції ховатись за спиною військових, в тому числі батальйону „Айдар", звідки вони постійно завдають ударів у спину.

Іван Лозовий,
координатор організації
„Друзі батальйону „Айдар", Київ

Вибори – зброя народу

Головною причиною лиха в Україні стала російська брехлива пропаґанда. Зараз Володимира Путіна вважають найкрщим політиком, бо він так переконливо та вміло бреше, що сам вірить у свою брехню. Багато людей у східній Україні стали жертвами, повіривши брехні, за що жорстко терплять сьогодні і кінця цьому не видно. Треба знати, кому можна довіряти. Чи можно довіряти В. Путінові, коли він публічно заявив, що України ніколи не було, бо то тільки була частина Росії.

Путінські найманці, зрадливі сепаратисти не оминуть жорстких всенародних судів і кари. Багато терористів Донбасу вже переконались, що жодні срібняки не варті їхнього життя. Вони намагались заховатись у Росії та їм сказали, що вам заплачено, то повертайте назад й убивайте. Перестаньте ж проливати братню кров, не нищіть важко запрацьоване громадське добро, не вірте ворожій брехливій пропаґанді, словам про російську братню любов і опіку. Погляньте, що вони зробили за кілька місяців з міст і сіл України? За яку ж ідею Громадяни України російського походження повинні усвідомити, що їхні батьки не з своєї волі оселились в Україні. Багато українців живе в Росії з тією різницею, що вони були примусово вислані з рідної землі. За всі століття вони не набули жодної української церкви чи школи. Коли ви хочете до Росії, то хто стоїть на перешкоді? Їдьте… Лихо в тому, що ви хочете не тільки своє добро, а й чужу землю забрати з собою. Чи не соромно так думати? Чи за все життя хтось з українців заподіяв таким росіянам кривду, образив чи зневажив? Чесна відповідь добре відома.

Треба об'єднаним голосом заявити Путінові і його найманцям: „Залишіть нас у спокою, ми хочемо жити в Україні!". Об'єднаний голос сильніший голосу Путіна та його слуг.

Невдовзі відбудуться вибори Верховної Ради.Часу дуже мало, кандидатів зголошено багато, тому уже тепер треба приглядатися до них, щоб не обрати знову російську аґентуру під укриттям Партії Реґіонів, яка теж прикривалася тризубом. Вибори – то зброя народу, щоб жодна чорна душа не пролізла до влади.

Іван Буртик,
голова Ради
оборони і допомоги Україні,
Кліфтон, Ню-Джерзі

Настав час зорганізувати антирасистський конґрес

Коли Гітлер прийшов до влади у 1933 році, уряд СРСР спромігся організувати Світовий антифашистський конґрес, на якому виступали відомі письменники, а від України – Іван Микитенко, пізніше знищений каральними органами. Конґрес з'єднав усі антифашистські сили світу і сприяв перемозі над фашизмом.

Сьогодні плянета стоїть перед зухвальством расистів „Руского міра", які на очах цілого світу після поневолення Чечні, ведуть знищення українців, кримських татар, усіх народів, які не є виконавцями злочинної волі кремлівських расистів.

Світ відповів на виклик Москви санкціями. Цей крок не можна не вітати, але треба на світовому форумі донести до всіх народів землі правду про расистську політику, про геноцид чеченців, українців та інших народів, щоб ізоляція сучасних послідовників Гітлера стала всесвітньою. Цього можна досягнути організацією Світового антирасистського конґресу.

Організаційний комітет конґресу має увібрати усі світові антирасистські сили, мати у свому складі президента України, представників незалежної Чечні, кримських татар, Польщі, Литви, Латвії, Естонії та інших східних европейських держав – потенційних жертв аґресії Росії.

Святослав Караванський,
Дентон, Мериленд

Росіяни хочуть забрати храм

Влітку минулого року в Луганську відбулося урочисте освячення Свято-Троїцького катедрального собору Української Православної Церкви за участю Патріярха Філарета. Тоді навіть ніхто у жахливому сні не міг уявити, що на Донбасі буде литися кров, чинитися свавілля стосовно всього українського, що московські нелюди почнуть чинити наругу над нашими людьми.

До мене звернулися громадяни Луганська та секретар Луганської єпархії о. Анатолій Назаренко з тривожним повідомленням, про те що до катедрального козацького собору та до нього додому прибули так звані „російські донські козаки" з вимогою віддати ключі від собору та єпархіяльного управління. Вони заявили, що у церкві вони робитимуть готель та розміщуватимуть свої структурні підрозділи.

На прохання людей не забирати у них святиню, вони відповіли, що заберуть її силою. Віруючі вкрай стурбовані та обурені нахабністю так званих „донських козаків", котрі хочуть знищити головну православну святиню Луганської области.

Просимо зробити відповідні звернення в українські та міжнародні організації з приводу вандалізму та беззаконня, які чинять проросійські та російські організації до нашої церкви в Луганську та до віруючих людей. Телефон о. Анатолія Назаренка, секретаря єпархії в Луганську: (380) 95-291-1233.

Архиєпископ Мефодій,
Луганськ

Наклепницю назвали жертвою

Одеська вчителька Євгенія Балакірева, наслухавшись російської брехні, під час виховної години в 9-ій клясі школи ч. 40, присвяченої шкідливості наркотиків, стала розповідати дітям про привабливість Новоросії та звірства української армії і „Правого сектора" на Донбасі. За її словами, військові та „бандерівці" убивали жінок і дітей, а немовлят саджали на кілок.

Учні записали розповідь наставниці про ці страхіття на диктофон, а згодом оприлюднили у соціяльних мережах. Уже за першу добу запис прослухали 130 тис. разів і майже 1,000 разів прокоментували.

У школі розгорівся політичний скандал. Більшість учнів була обурена заявами Є. Балакірєвої. Вчителька подала заяву на звільнення за власним бажанням, і наказом відділу освіти була звільнена за згодою сторін. При цьому з'ясувалося, що Є. Балакірєва працювала в школі, не маючи вищої освіти. Звільнилася з роботи і директор школи Людмила Семенкова, яка тримала такого працівника. У навчальних закладах міста будуть проведені бесіди з викладачами.

До невпізнання спотворили цю історію російські журналісти, представивши 7 вересня свою версію на телеканалі НТВ. Вони придумали Є. Балакірєвій статус „Заслуженого працівника освіти", яка нібито постраждала за критику „Правого сектора".

Сергій Горицвіт,
Одеса

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статтей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі DOC.

Свято-Троїцький катедральний собор у Луганську.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

На оселі „Тризубівка" відбулося свято

Євген Луців представляє капелю-хор „Спів-Життя" з Вашінґтону. (Фото: Роман Лужецький).

Роман Лужецький

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Мабуть, уперше за 23 роки з таким високим патріотизмом та гідністю святкували 24 серпня День Незалежності України на українській американській спортовій оселі „Тризубівка". Синьо-жовте море прапорів заполонило оселю. А від розмаїття вишиванок, у які вбралися гості, перехоплювало дух. Понад 3,000 гостей і учасників свята тепло вітав президент Українського спортового осередку (УСО) „Тризуб" Данило Ниш.

Фестиваль відкрив ведучий Євген Луців, який запросив до вітального слова і молитви оо. Осипа Шупу та Тараса Науменка. Після молитви „Боже Великий Єдиний" присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять героїв „Небесної сотні", які загинули на Майдані, і воїнів, які віддали життя в Донецькій і Луганській областях за єдину Україну.

Промовляє герой Майдану Роман Дзівінський (в центрі).

Державні гимни США й України стали першим акордом свята на літній сцені. Відкрив фестиваль традиційним танцем „Привіт" танцювальний колектив „Іскра" Андрія Цибика з Ню-Джерзі. Далі вони виконали танці „Полтава", „Волинь", „Гуцул", „Прачка", „Гулянки" і „Бережнянка".

На сцену вийшли скрипалька-віртуоз Інеса Тимочко-Декайло зі Львова, капеля-хор „Спів-Життя" з Вашінґтону під керівництвом Оксани Ласовської. З хором виступав Віктор Морозов – леґенда української естради, один з найвідоміших співаків і композиторів.

Борис Павлюк, представник Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК), представив гостей і надав слово героям Майдану Романові Дзівінському та Луці Кімакові, які постраждали у протистоянні з злочинною владою. Стоячи, присутні оплесками привітали хоробрих хлопців, які висловили від імені українських вояків щиру подяку українській діяспорі, її провідникам, урядові США за активну фінансову підтримку для українського війська та покриття витрат на лікування важко поранених, за велику єдність і незламну силу духа українців по цілому світі, за щиру любов до Батьківщини.

УСО „Тризуб" під час фестивалю організував грошову льотерію, яку виграли Микола Бойчук та Василь Гарик (гроші були передані героям Майдану), та провів збір фондів для українського батальйону „Азов", які передали через ЗУАДК в Україну.

Продовжив програму танцювальний колектив „Волошки"з Філядельфії (художній керівник – Тарас Левицький), який представив низку народних і клясичних танців.

На закінчення виступив ансамбль „Вокс Етніка" з Ню-Йорку, який аж до пізнього вечора виконував українські народні пісні в новій інтерпретації і заохочував присутніх до танцю.

На головному полі під час фестивалю перша футбольна команда „Тризуба" під проводом Петра Харечка і тренера Петра Борецького виграла змагання з рахунком 7:0 в команди „УСК" з Ню-Йорку.

Свято спонзорувала Українська Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч" з Філядельфії.

Виступає ансамбль „Іскра".

Провели табір „Зійшлися летом крил СКОБа"

Під час мандрівки на гору Бейкер.

СІЄТЛ, Вашінґтон. – Минулого літа пластова станиця Сіетлу провела веселий і прекрасний табір, до якого долучилися юнаки і юначки, а також маленькі новачки. Під час таборування, пластуни мандрували до гори Бейкер, плавали на байдарках, куховарили, співали, танцювали, грали ігри, справляли 10-ліття Пласту в Сієтлі, а також виконували різноманнітні вмілості.

В перші дні до пластунів завітав американський індіянець, який вчив їх шанувати навколишню природу і подарував браслет єдности, зроблений з чотирьох кольорів (червоний, чорний, білий і жовтий), які представляють різні раси нашої плянети.

Юнаки мали дві прогулянки. Одна з них була до гори Бейкер, де вони ковзалися на снігу (в серпні!), обідали на горі, фотографувалися. Юнаків, які приїхали зі сходу, радували дивовижні водоспади, казкові квіти. У наступній прогулянці пластуни мандрували на байдарках. Кожна з двох груп мала свого провідника, який визначав напрямок руху по воді.

Під кінець таборування батьки і родина пластунів брали участь в святкуванні 10-ліття Пласту в Сієтлі. Також батьки побачили мистецтво своїх дітей у стилі американських індіянців, різні фотографії, які зняті протягом 10 років і під час табору. Увечорі була велика ватра, співи та і ігри.

Всі пластуни у таборі стали однією великою і дружною сім'єю. Ми хотіли б подякувати всім булавам, провідникам і сім'ї Гнатейків за те, що вони організовали такий чудовий табір, який залишиться назавжди в наших спогадах.

Наталя Жураковська,
Оля Дудишин,
юначки,
членки гуртка „Червоні лисички"

Таборові заняття.

Створено книгу про 65-ліття СУМ в Америці

Віктор Курилик

НЮ-ЙОРК. – До 65-ліття Спілки Української Молоді (СУМ) готується видання „СУМ в Америці: 65-літня історія", яке буде презентоване 25 жовтня на XVII Крайовому з'їзді СУМ. Автор цього видання – Святослав Липовецький, історик з Тернополя, відомий дослідник і публіцист, який видав близько10 книг з історії Визвольного руху в Україні першої половини XX ст.

Ідею книги подав голова Крайової управи СУМ в Америці Андрій Бігун у 2011 році. СУМ в Америці востаннє видавав книгу з власною історією у 1964 році.

Автор відвідав осередки СУМ у Випані та Пасейку (Ню-Джерзі), Ґартфорді (Конектикат), Йонкерсі, Ню-Йорк, Клівленді, Дітройті, Чикаґо, Палатайні (Ілиной). Були також поїздки на семінари виховників і табори.

Наступним кроком мали б бути наукові дослідження виховної системи та виховного процесу, який здійснюється в СУМ.

Видання „СУМ в Америці: 65-літня історія".

У книзі використана періодика минулих років, зокрема журнали „Крила", „Аванґард", сторінка СУМ у „Свободі" під назвою „Шлях молоді", гумористичні часописи „Лис Микита" й „Мітла", яка видавалася в Буенос-Айресі, американська преса.

У Центрі української спадщини 58-ий раз вибрали „Міс Союзівку“

Роман Гірняк

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Теплого літнього вечора 9 серпня гості Центру української спадщини на Союзівці під музику оркестри „Темпо“ стали учасниками продовження багатолітньої традиції: церемонії виборів і коронування нової „Міс Союзівка“.

Після проголошення імен і докладної розповіді про усіх чотирьох чарівних кандидаток на почесне звання переможницею була названа Соломія Пилипів з Рандолфу, Ню-Джерзі, членка 269-го Відділу Українського Народного Союзу, випускниця бізнес-школи Ратґерського університету. Вона – дочка Оксани і Богдана Пилипових, членка "„Чорноморської Січі“, Спілки Української Молоді і „Фі-Чі-Тета“ (Товариства жінок-підприємниць, заснованого 1924 року в Чикаґо), учасниця професійного підприємництва і економічного партнерства. С. Пилипів бере активну участь в діяльності Українського Американського Культурного Центру Ню-Джерзі у Випані, грає у відбиванку, захоплюється танцем, плаванням, лещетарством і читанням.

На виборах „Міс Союзівка-2014“ (зліва): друга княжна Наталія Кудрик, перші княжни Наталія і Надія Павлишини, „Міс Союзівка“ Соломія Пилипів. (Фото: Богданка Пужик)

Дві кандидатки, які отримали однакові оцінки, були проголошені як перші княжни – сестри Надія і Наталія Павлишини з Асторії, Ню-Йорк, дочки Віри та Ігоря Павлишиних. Надія студіює на Університеті Стоні Брук, Наталя вчиться в Гантер-коледжі. Обидві народилися у Самборі, Україна, приїхали до США у ранньому віці. Вони дуже активні у поважних школах і українській спільноті, виступали на багатьох фестивалях і концертах у США і Канаді впродовж останніх 14 років.

Другою княжною стала Наталія Кудрик з Лівінґстону, Ню-Джерзі, членка Спілки Української Молоді і танцювального ансамблю „Сизокрилі“. Вона захоплюється танцем, співами, фотографією і відеофільмуванням, студіює на Пенсильванському стейтовому університеті, є членкою 42-го Відділу УНСоюзу. Дочка д-ра Олександра і Наталії Кудриків, вона є активною членкою в українських організаціях Ню-Джерзі, багатьох шкільних об’єднаннях, зайнята громадськими зв’язками і реклямою.

Цьогорічне журі працювало під головуванням Радної УНСоюзу Богданки Пужик у складі д-ра Тереси Куріци – скарбника Українського лікарського товариства Північної Америки (відділ Ґлиной) і Романа Гірняка – радника Шкільної Ради Українського Конґресового Комітету Америки.

Під час церемонії С. Пилипів виконала традиційний вальс з президентом УНСоюзу Стефаном Качараєм, після чого свято продовжувалося до світанку з танцями, жартами і „Коломийкою“ на продовження незабутніх чарівних звичаїв українського літа.

Колишні таборовики зустрілися на Союзівці

Ярослав Ликтей

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – 8-10 вересня на мальовничій Союзівці зустрілись колишні таборовики та гімназисти Байройту, Берхтесґадену, Карльсфельду, Ляндсґуту і Реґенсбурґу, до яких цього року приєдналися ветерани Зальцбурґу і Мітенвальду. Координатором зустрічі був Ігор Сохан.

Гості почали приїздити 7 вересня, щоб відпочити на привітній Союзівці. 8 вересня вранці почалась реєстрація. По обіді зустріч відкрив керівник, координатор з’їзду І. Сохан. Вшановано хвилинною мовчанкою пам’ять жертв в Україні, а також професорів та студентів, які вже відійшли. Вирішено провести наступний з’їзд 7-9 вересня 2015 року. Голови комітетів інформували присутніх про свої табори і висловили привітання. Від Байройту виступали Ірина Бартків і Ярослав Ликтей, Оля Савчук – від Берхтесґадену, Сергій Сахарук – від Зальцбурґу, Петро Круль – від Карльсфельду, від Ляндсґуту – І. Сохан, Меланія Банах – від Мітенвальду та Ліля Сохан – від Реґенсбурґу. Інші учасники поділились своїми враженнями та спогадами про табори, гімназії та читали вірші.

Після вечері в готелі відбулась весела ватра. С. Сахарук та І. Сохан під гру синтезатора розважали публіку, відтак П. Круль провадив програмою „Заспіваймо всі разом”. Присутні пригадували юні дні весни в таборах і співали до пізньої ночі історичні, повстанські, побутові, пластові та жартівливі пісні, переплетені жартами.

9 вересня о.-парох протоєрей д-р Іван Кащак в Українській католицькій церкві Пресвятої Трійці відслужив Службу Божу та Панахиду за душі таборовиків, професорів, гімназистів, учнів та українських воїнів, які полягли за волю України.

Після спільного фотографування і обіду переглянули фільми з України та готувалися до бенкету.

І. Сохан попросив Заслуженого діяча мистецтв Володимира Моту виступити з бандурою. Він заспівав „Під Твою милість прибігаєм“ на музику Ігоря Соневицького, а також виконав „Реве та стогне Дніпр широкий“ на музику Данила Крижанівського, і улюблену пісню пластунів „При ватрі“ на слова Юрія Старосольського на музику Юрія П’ясецького. Бандурист завершив свій виступ піснею „Горобчики“ на слова і музику Лева Лепкого.

Після бенкету почалась забава до музики Славка Косова.

10 вересня відбулось закриття зустрічі. Головою був І. Сохан а секретарем – Леся Голюка. Одноголосно вибрано ту саму управу з’їзду на наступний рік.

На з’їзд приїхали І. та Богдан Барткови, Алла і Михайло Гереці, Лідія і Орест Ґлюти, Богдан Котис, Євгеній та Я. Ликтеї, Надія Шаран, Дада Бойко, Ігор Гайда, Оля Гнатейко, Роман Левицький, Богдан Марків, Христя Масюк, Марійка Мороз, Лариса Пенцак, Володимир Петришин, О. Савчук, Ярко Салдан, Ліда Андрусишин, о. Юрій Базилевський, Іванка Білик, Мирон Гнатейко, Уляна Дячук, Дарка та Ірина Зєлики, Зеня Кушнір, Ева і С. Сахаруки, П. Круль, Неоніля Сохан, Орест і Люба Чапельські, І. та Л. Сохани, М. Банах, Галина Кутко, Славко Никич, Ріта Послушна, д-р Юрій Солтис, Христина Турченюк, Люба Федун, Л. Голюка, Надія Оранська, Осип Сахно, Валя Чудовська, Люся Ширай.

Учасники з’їзду гімназистів на Союзівці.

Як перемогти Росію...

(Закінчення зі стор. 3)

кли на кару смерти німецьких злочинців, виглядає ідеальним місцем для того, аби підкреслити особливі глибинні зв'язки між Росією і Німеччиною (а не між нацизмом і комунізмом). Іншим добрим місцем була б Москва, точніше – Кремлівський палац з'їздів. Навіть без спеціяльного знайомства з юридичною сферою, в політиці Росії і її провідника можна побачити ознаки злочинів, котрі були засуджені декілька десятиріч тому. Ясно видно, що вони здійснили усі або майже усі злочини, перераховані у Шостій статті статуту Міжнародного кримінального суду.

Війська космічні, війська арктичні

У протистоянні В. Путінові і його дворові ми мусимо бути готовими до будь-яких похмурих сценаріїв, оскільки у відчаї він може натиснути на відповідний ґудзик чи дати відповідний наказ. Тому НАТО має спромогтися на декілька чітких сиґналів і наприкінці процесу марґіналізації Росії забезпечити себе від місії постсовєтської сторони в дусі камікадзе. Слід ясно заявити, що Альянс, як і Москва, залишає за собою право застосувати у кризовій ситуації ядерну зброю, і що навіть на тактичні ядерні удари проти будь-якої натовської (чи охопленої ґарантіями) території Росія дістане ядерну відповідь. Належить швидко створити надсучасну протиракетну систему і окреслити межі власної території у повітрі, захищаючи її від ударів з космосу. Захід, на відміну від СРСР, а потім Росії, вже проспав період інтенсивного розвитку космічних технологій військового призначення. Він не готовий зупинити і російську експансію в Арктиці, спрямовану на присвоєнна арктичних ресурсів, тим часом доступ до корисних копалин і води невдовзі відіграватиме вирішальну ролю. Тоді як Росія вже створила космічні і арктичні війська, Альянс цих проблем навіть не помітив.

Захід повинен дістатися зі своїм посланням до простих росіян: це важливий елемент стратеґії. Це треба зробити з домомогою інтернету, електронних засобів масової інформації, мобільних телефонів, а також шляхом перешкод при транслюванні телевізійних і радіопрограм в Росії, оскільки вони служать провокуванню і закріпленню імперсько-ревізіоністських устремлінь.

Пакет дій, спрямованих на пониження ролі і крах Росії, повинен розповсюджуватися на декілька сфер і, передусім, сферу дипломатії: з Російською Федерацією треба перестати спілкуватися. Москва завжди вважала діялог проявом слабкости, гублячи рештки поваги до співбесідника. Заклики до В Путіна, телефонні дзвінки до нього, спілкування з Лавровим, якісь переговори, як от мінські, нічого не дають. Треба зрозуміти, що мовчання – це також форма діялогу, і вельми промовиста.

Слід цілком припинити дипломатичні взаємини з Російською Федерацією. Закрити свої посольства і невідкладно ліквідувати посольства російські, а також інші представництва цієї країни в Західних державах. Таким чином ми зекономимо гроші і заодно ускладнимо для Росії проведення розвідувальної діяльности, адже нею завжди займаються її закордонні представництва.

Російську Федерацію слід виключити з різних міжнародних організацій, зокрема з ООН а також з усіх спортивних організацій і федерацій. Якщо Федерація футбольних асоціяцій гадає інакше, треба змінити норми в такий спосіб, щоб їй довелося вибирати – хоче вона залишатися в Міжнародній федерації футболу чи стати федерацією постсовєтського простору. Слід заборонити командам і окремим спортсменам з Росії брати участь у спортивних заходах цивілізованого світу. Розірвати будь-яке наукове і культурне співробітництво. Росія повинна бути повністю ізольована. Її кораблі і літаки не можуть користуватися портами і летовищами у країнах Заходу.

Треба змінити філософію візових заборон. Захід повинен складати позитивні списки громадян Росії. Включені до них люди, наприклад, члени Товариства „Меморіял", могли б в'їжджати на територію Західніх країн без віз, просто з посвідченням особи, а решті доведеться сидіти вдома або на дачі. Олігархи, всі „нові росіяни" й інші громадяни Росії, позбувшись права володіти чим-небудь на території Заходу, можливо, зрозуміють, що поміняються. Водночас їм буде складно продати свою маєтність по добрій ціні, і це для них буде болючим. Певна річ, на слабкому розумом Заходові здіймуться голоси про великі втрати від подібних дій, але насправді багато життєвих сфер можна організувати по-новому. Зважившись на жорсткі кроки щодо Російської Федерації, вдасться домогтися і міжнародної солідарности: ні Єгипет, ні Туреччина, ніякий інший туристичний рай не ризикне натрапити на бойкот з боку Заходу.

Чи зрозуміє Володимир?

В. Путін оголосив ембарґо на довгу низку сільськогосподарської Західньої продукції і в глибині душі сподівався, що замість польських яблук чи м'яса Росія почне споживати їхні арґентинські аналоги. Обмеження попиту завжди веде до підвищення цін та інфляції, крім цього, Арґентина також має що втрачати: можна делікатно натякнути їй, що у відповідь на відмову від солідарности імпорт її воловини чи іншої продукції в Західні країни буде заборонений.

Крім того, нам слід заблькувати Росії і її громадянам всі кредити, запровадити заборону на обіг російських цінних паперів і т. д. Можна придумати ще декілька інших речей. І врешті-решт В. Путін зрозуміє (або йому допоможе в цьому його оточення). Інакше нас у найкращому випадку чекає нова Катинь, а в гіршому – ядерна атака, котра вже відпрацьовувалася під час багатьох навчань російських збройних сил поблизу наших кордонів.

(Еспресо ТВ, 23 вересня)

(Переклад з російської мови: редакція „Свободи")

Війна на сході об'єднала турботами усю Україну

Нодар Берідзе поїхав на підтримку України

Олександер Костирко

ЧЕРКАСИ. – Всеукраїнський велотур „Усі за мир!" почався 25-30 серпня в Києві на честь видатного веломандрівника, інженера-кібернетика, лавреата Державної премії Грузії Джумбера Лежави, який помер 25 липня.

Д. Лежава у 1993-2003 роках здійснив подорож на велосипеді довкола світу. За 3,333 дні він відвідав 234 держави, двічі був в Антарктиді, змінив дев'ять велосипедів, написав 7,000 сторінок щоденника. Тепер його справу продовжив голова організації „Усі за одного" Нодар Берідзе, який вирушив у подорож на підтримку України.

Маршрут велотуру: Київ, Житомир, Рівне, Луцьк, Львів, Ужгород, Івано-Франківськ, Тернопіль, Хмельницький, Вінниця, Черкаси, Кіровоград, Одеса, Миколаїв, Херсон, Запоріжжя, Дніпропетровськ, Донецьк, Луганськ, Харків, Полтава, Суми, Чернігів, Мінськ, Москва, Київ. Мета: закликати увесь світ підтримати Україну, припинити воєнні дії.

Нодар Берідзе під час перебування в Черкасах. (Фото: Олександер Костирко)

ЗАПРОШЕННЯ НА ПОСВЯЧЕННЯ

Управа Українського Музичного Інституту Америки запрошує учителів, учнів та батьків УМІ, колишніх учнів св.п. проф. Меланії Байлової та всіх приятелів УМІ на

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА І ТРИЗНУ ПРОФ. М. БАЙЛОВІЙ

які відбудуться в суботу, 1 листопада, 2014 року, о год. 11-ій ранку на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

За Управу УМІ-А
Богданна Волянська, президент

* * *

Рівночасно складаємо сердечну подяку всім жертводавцям, які своїми пожертвами допомогли нам здійснити цей задум і належно вшанувати заслужену, довголітню учительку, досвідченого педагога, і співосновника та колишнього президента УМІ.

Для зібрання фондів на пам'ятник, в неділю, 16 березня 2014 року, відбувся Благодійний Концерт в Українському Народному Домі в Ньюарку, в якому взяли участь учні й учителі різних відділів УМІ, колишні учні-ґрадуанти, та вокальний ансамбль "Промінь". Сердечно дякуємо всім виконавцям за їхню участь. Рівнож, велика подяка проф. Таїсі Богданській за подаровані твори українських мистців на льотерію, яка допомогла зібрати додаткові фонди на пам'ятник. Щира подяка всім, які прибули і взяли участь у концерті!

Збірка фондів:

Зі вступів концерту і льотереї 997.00 дол.

Пожертви зложили:

Пластовий курінь „Перші Стежі" 1435.00 дол.
(Т. Бень, І. Вербицька, О. Волчук, Б. Волянська, І. Григорович, Л.Гриців, О. Ісаїв, О. Козбур, Н. Коропецька, О. Коропецька, М. Перейма, В. Прокопець, Л. Палій, С. Рубель, О. Соколик, Н. Соневицька, Б. Титла, Х. Троян, М. Турчин, О. Федуняк, В. Шипайло)

Ансамбль "Промінь"	*500.00*	*Н. Бутович*	*100.00*
С. Лехіцька	*500.00*	*М. і О. Куропась*	*100.00*
О. і Б. Кузишин	*500.00*	*К. Воловодюк*	*90.00*
М. Мачай	*500.00*	*Б. Худьо*	*75.00*
УМІ – Бруклин	*300.00*	*Х. Юрчакевич*	*50.00*
М. Ваньо	*250.00*	*Е. Романишин*	*50.00*
О. і О. Кузишин	*200.00*	*Н. Оранська*	*50.00*
УМІ – Ню Йорк	*150.00*	*М. Луцький*	*50.00*
УМІ – Випані	*100.00*	*Д. Мулик*	*50.00*
Н. Даниш	*100.00*	*М. Чижик*	*50.00*
О. Склепкович	*100.00*	*Р. Завадович*	*30.00*
О. Драґан	*100.00*	*М. Галів*	*25.00*
Д. Самотулка	*100.00*	*Г. Петришин*	*25.00*
Г. Кутко	*100.00*		

Разом з індивідуальними пожертвами зібрано 6677.00 дол.
Кошт пам'ятника 6100.00 дол.та
інші видатки пов'язані з влаштуванням збірки, концерту і посвячення пам'ятника.

Оксана Кузишин — Комітет Збірки Фондів

Галина Легка — скарбник УМІ

Допомога США триває

КИЇВ. – Президент США Барак Обама затвердив рішення про надання додаткової допомоги Україні у галузі оборони та безпеки на 46 млн. дол. з серпня на додаток до вже оголошених раніше 70 млн. дол. допомоги. До складу цієї допомоги входять гроші для забезпечення бронежилетами, приладами нічного бачення, броньованими автами, засобами зв'язку.

Це додаток до майже 300 тис. продовольчих пайків, які було поставлено в березні, а також до матеріяльно-технічних ресурсів, наданих за урядовою програмою для забезпечення Збройних сил України медичними матеріялами, устаткуванням з знешкодження боєприпасів, портативними радіостанціями, а військовослужбовців – шоломами, спальними килимками, приладами очищення води.

Посольство США в Україні придбало і передало десятки наметів-укриттів, важке технічне обладнання (бульдозери, екскаватори, ґрейдери), дизель-генератори, паливозаправні машини, вантажні автомобілі, вартові човни, ручні оптичні прилади для дня та ночі, захисну огорожу, патрульні ліхтарики, охоронну сигналізацію з датчиками вздовж периметру, паливні помпи, переносні загорожі з колючого дроту, найнеобхідніші автозапчастини, морозильники для зберігання продуктів харчування, польові печі та інше.

Посольство США в Україні

Устаткування для знешкодження боєприпасів.

Українка з Нової Зеляндії одягнула 50 вояків

Євген Цимбалюк

ДУБНО, Рівненська область. – Наталія Попова, родом з села Підлужжя, Рівненська область, разом з чоловіком проживають в Новій Зеляндії. Українка підтримує вояків, які відстоюють незалежність української держави.

Вона передала 3 жовтня в місто Дубно тамтешньому координаційному центру підтримки вояків антитерористичної операції бушлати та термобілизну, закуплені за власні гроші.

Цей одяг дістався воякам, які наразі проходять військовий вишкіл та найближчим часом поїдуть захищати територіяльну цілісність України.

Придбали шолом і бронежилет

Євген Цимбалюк

МИРОГОЩА, Рівненська область. – Студенти та викладачі Мирогощанського аґрарного коледжу, щоб допомогти воїнам, котрі стоять на захисті цілісности України, організували ярмарок кондитерських виробів і наторгували 5,373 грн.

Гроші передано в Координаційний центр підтримки вояків – учасників антитерористичної операції. Додали ще трохи грошей і придбали бронежилет та шолом для вояка з Мирогощі, який пішов воювати.

Мережа „Вільні люди" збирає пожертви

ХАРКІВ. – Волонтери всеукраїнської мережі „Вільні люди" за останній тиждень передали на потреби бійців антитерористичної операції чотири пральні машини „Мрія", 10 польових печей, 10 військових теплих кабатів, пошитих в Німеччині, 20 комплектів уніформи, 30 пар теплих рукавичок, багато обладнання для технічних потреб.

Полтавські волонтери руху „Вільні люди" урочисто прийняли допомогу від професійно-технічного ліцею. Також активісти закликали мешканців міста взяти пиріжок в обмін на благодійний внесок. Так було роздано 150 пиріжків і зібрано 1,700 грн. допомоги, а також теплі речі, продукти харчування та засоби гігієни. У історичному центрі міста волонтери фотографували людей у військовому спорядженні також за благодійний внесок.

У Тернополі зібрали 3 млн. грн. на потреби війська, передали продуктів і засобів гігієни вагою в 50 тонн, закупили багато військової амуніції, шоломів, бронежилетів, пошили понад 2,000 одиниць одягу для військових.

Теплі рукавиці – з Харкова.

Центр зовнішньополітичних досліджень ОПАД

Вітаємо студентів – стипендіятів УНСоюзу 2014-2015 навчального року!

Стипендійна комісія УНСоюзу призначила на 2014-2015 навчальний рік стипендії і нагороди 51 студентові, членам УНСоюзу, що студіюють у вищих навчальних закладах Сполучених Штатів і Канади. Загальна сума виділених стипендій становила в цьому році 12,775 дол. з яких 5,000 дол. припало на спеціяльні стипендії. Спеціяльні стипендії дають право на вищу фінансову нагороду від УНСоюзу, тому Стипендійна комісія розглядає і оцінює їх з огляду на фінансові потреби студента, академічні осягнення, галузь студіювання а також активну участь в українській громаді.

Стипендію Йосипа і Дори Ґаландюків, в сумі 2,000 дол., отримав Андрій Дрозд, член 240-го Відділу УНСоюзу, відмінний студент факультету неврологічних досліджень The Ohio State University. Андрій поєднує навчання з практикою. Працює волонтером при OSU Wexner Medical Center, бере участь в різних наукових проєктах і дослідженнях. Також надзвичайно активний в українській громаді Клівленду. Учасник СУМ від 1997 року. Як виховник був одним з найперших сумівців, що працювали на літніх таборах в Україні за програмою обміну між Україною і Америкою, започаткованою у 2010 році. Є членом Українського Клюбу при університеті.

Стипендію д-рів Марії та Дмитра Яросевичів в сумі 1,000 дол. було призначено Назареві Гавришеві, членові 234-го Відділу УНСоюзу, відмінному студентові факультету політичних наук при Rutgers University. Назар на відмінно закінчив і склав „матуру" в Рідній школі ім. Лесі Українки, що у Випані, Ню-Джерзі. Навчаючись в університеті, продовжує брати активну участь в різних громадських організаціях. Багато часу посвячує, працюючи на добровільних основах в Українському Американському Культурному Центрі і українській церкві у Випані. Також є членом Українського Клюбу при Rutgers University.

Стипендію Віри Станґл, у сумі 750 дол. отримав Максим Коген, член 234-го Відділу УНСоюзу, студент факультету морської біології при University of San Diego. Максим є активним учасником СУМ. Кожного літа працює на літніх сумівських таборах на оселі в Еленвілі, Ню-Йорк. Також бере активну участь в численних мітинґах і протестах, які організовує СУМ на підтримку „Майдану", в Україні.

Стипендію Йосифа Волка, у сумі 750 дол., отримала Лариса Дрочак, членкиня 283-го Відділу УНСоюзу, відмінна студентка Rutgers University. Лариса навчалася в суботній українській школі, є активною учасницею сумівських і танцювальних таборів. Вступивши до Rutgers University відразу стала членом Українського Студентського Клюбу та Української волейбольної команди при університеті.

Стипендію Блакстону, засновану Корпорацією Українського Народного Дому у Блакстоні, Масачусетс, у сумі 500 дол. отримала Катерина Сокол, студентка біохімічного факультету при Hofstra University, членкиня 414-го Відділу УНСоюзу. Катерина успішно закінчила і склала „матуру" в українській суботній школі. Є активною учасницею танцювального ансамблю Роми Прийми-Богачевської і ансамблю „Золотий промінь", з якими часто виступає на українських фестивалях.

$2,000

Andrew Drozd (UNA Branch 240)
Ohio State University

$1,000

Nazariy Gavrysh (UNA Branch 234)
Rutgers University

$750

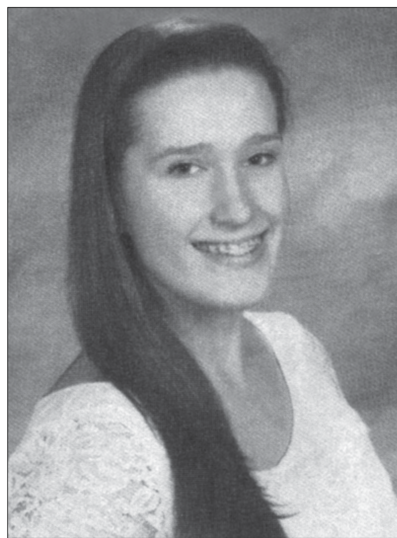
Maksym Cohen
(UNA Branch 234)
University of San Diego

$500

Larysa Droczak
(UNA Branch 283)
Rutgers University

$500

Katarina Sokol
(UNA Branch 414)
Hofstra University

Решта 46 студентів, членів УНСоюзу, отримали звичайні стипендії, суми яких залежать переважно від року студій. Звичайні стипендії були розприділені в такий спосіб: дев'ять аплікантів першого року навчання в коледжі чи університеті отримали по 125 дол., вісім стипендій по 150 дол. було уділено студентам другого року навчання, 14 стипендій по 175 дол. – студентам третього року і 15 стипендій по 200 дол. – студентам четвертого курсу університету чи коледжу.

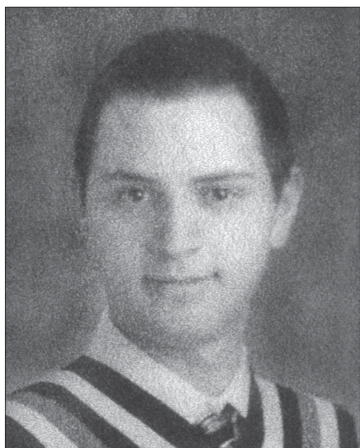
Український Народний Союз щиро вітає всіх переможців цьогорічної стипендійної програми! Бажаємо вам наснаги і великих успіхів у майбутньому!

Заохочуємо молоде покоління підтримувати УНСоюз через придбання різноманітних видів страхування, які УНСоюз пропонує, передплачувати тижневики „Свободи" і „The Ukrainian Weekly", які УНСоюз публікує, а також відвідувати нашу чудову Союзівку, власником якої є УНСоюз. Будучи членами УНСоюзу, ви зможете скористатися всіма братськими привілеями, що УНСоюз надає і внести свій вагомий вклад у збереження української культури та спадщини.

Докладнішу інформацію про Український Народний Союз і стипендійну програму УНСоюзу можете знайти на нашій інтернет-сторінці www.ukrainiannationalassociation.org або за телефоном 800-253-9862.

Марійка Дрич

$200

Andriy Balaban
(UNA Branch 401)
York University

Laryssa Boyko
(UNA Branch 161)
Catholic University

Raphael Guida
(UNA Branch 234)
Manhattan College

Julianna Hanas
(UNA Branch 327)
Towson University

Alexander Kobryn
(UNA Branch 130)
Mercy College

$200

Grace Kobryn
(UNA Branch 130)
SUNY New Paltz

Katherine Kopystanski
(UNA Branch 360)
Ithaca College

Roman Krywulych
(UNA Branch 266)
Lehigh University

Michael Moroz Harper
(UNA Branch 247)
University of Oklahoma

Erin Niedzwiecki
(UNA Branch 372)
Rowan University

Nadiya Pavlishyn
(UNA Branch 130)
Stony Brook University

$200

Daniel Reft
(UNA Branch 120)
Ohio University

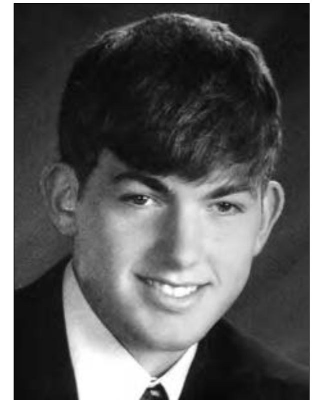

Maria Spotts
(UNA Branch 242)
Bloomsburg University

Mark Temnycky
(UNA Branch 39)
Le Moyne College

Andriy Vasiyschouk
(UNA Branch 269)
NJ Institute of Technology

$175

Matthew Allen
(UNA Branch 247)
University of Texas at Austin

Nicholas Demczar
(UNA Branch 13)
University of New Haven

$175

Ian Eichorn
(UNA Branch 206)
Massasoit Community College

Samantha Halligan
(UNA Branch 39)
SUNY Oswego

Kristina Hayda
(UNA Branch 59)
Boston University

$175

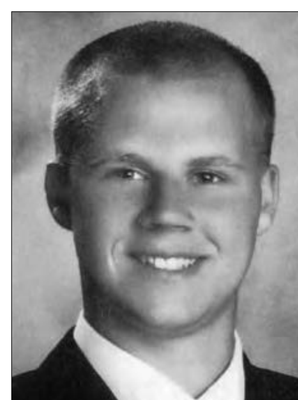

Sara Henderson
(UNA Branch 112)
UNC Charlotte

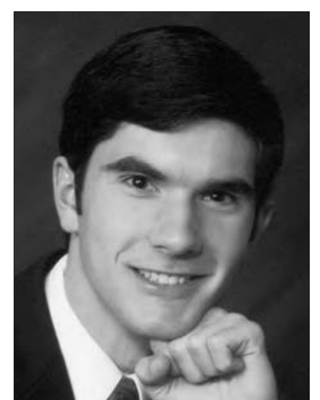

Alexandra Nagurney
(UNA Branch 777)
Lafayette College

Lynn Nemeth
(UNA Branch 83)
Philadelphia University

$175

Nataliya Pavlishyn
(UNA Branch 130)
Hunter College

John Spotts
(UNA Branch 242)
Universal Technical Institute

Alexander Syzonenko
(UNA Branch 76)
Rutgers University

$175

Andrei Tabatchouk
(UNA Branch 269)
Rutgers University

Dianna Wasylyk
(UNA Branch 88)
SUNY Fredonia

Andrea Zelez
(UNA Branch 277)
Bryant University

$150

Peter Chudolij
(UNA Branch 42)
Rutgers University

Jessica Demczar
(UNA Branch 13)
Ithaca College

Luke Macios
(UNA Branch 161)
Duquesne University

$150

Tatiana Matejko-Lima
(UNA Branch 234)
Marymount Manhattan College

Taissa Michel
(UNA Branch 42)
Rowan University

Lesia Sisung
(UNA Branch 13)
Sacred Heart University

Ivanka Temnycky
(UNA Branch 39)
Hamilton College

Anastasia Vandermark
(UNA Branch 137)
Kansas State University

$125

Andrij Gavrysh
(UNA Branch 234)
Rutgers University

$125

John Klaczany
(UNA Branch 182)
Rutgers University

Christine Lenchur
(UNA Branch 325)
Lehigh University

Katherine Lenchur
(UNA Branch 325)
Wake Forest University

Luke Poston
(UNA Branch 112)
University of Toledo

Nadya Spotts
(UNA Branch 242)
Penn State University

Marta Telepko
(UNA Branch 234)
University of Connecticut

$125

Andrew Uzdejczyk
(UNA Branch 8)
Boston College

Alexander Zelez
(UNA Branch 277)
Wagner College

30 років тому...

(Закінчення зі стор. 6)

жителів Української РСР і етнічно українських реґіонів Північного Кавказу були доведені до голодної смерти через штучний голод, спричинений вилученням збіжжя владою у 1932 році, голод не був спричинений посухою, услід за скаргами Москва стала жорсткіше ставитись до селян, в січні 1933 року Сталін видав накази, які погіршили ситуацію та збільшили людські жертви. Уряд США мав широку та вчасну інформацію про Голодомор, але виявився нездатним зробити будь-які дії, які б покращили ситуацію. Окремі представники американської преси співпрацювали з радянським урядом у приховуванні правди про Голодомор в Україні.

За результатами роботи комісії 1988 року було надруковано три збірки документів, пізніше перекладені українською мовою. Голодомор визнали актом геноциду Естонія, Австралія, Канада, Угорщина, Литва, Грузія, Польща, Перу, Параґвай, Еквадор, Колюмбія, Мексика, Латвія, США, Европейський парлямент, Балтійська асамблея, законодавчі органи Арґентини, Бразилії, Великобританії, Еспанії, Італії, Портуґалії, а також Ватикан, Вселенський Патріярх Варфоломій I, ООН, ЮНЕСКО та Організація з безпеки і співробітництва у Европі.

Минає час, але трагедія України озивається болем. Вшановуючи пам’ять жертв геноциду, громадськість не забуває й тих, хто першим розповів про них світові.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує шановне громадянство

на доповідь

д-ра Тетяни Шестопалової

професора кафедри української літератури й методики її викладання Луганського національного університету імени Тараса Шевченка, цьогорічної учасниці Програми академічних обмінів імени Фулбрайта

на тему:

“Мій Луганськ . . . Чужий Луганськ . . .”
(Війна й окупація малої батьківщини очима освітянки)

Презентація відбудеться у неділю,
26 листопада 2014 р. о 3-ій год. пополудні
в приміщенні УВАН

206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025
Tel.: (212) 222-1866

Присутні також матимуть можливість оглянути виставку до 200-ліття з дня народження Тараса Шевченка.

В ПЕРШУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у Божу вічність
(24 жовтня 2013 року)
нашого найдорожчого і незабутнього
мужа, батька, брата, вуйка, зятя і шваґра

св. п.
МИХАЙЛА ЛАШИНА

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СУЖБИ БОЖІ В ЦЕРКВАХ:

- св. свщм. Йосафата в Трентоні, Н.Дж. в четвер, 23 жовтня 2014 року
- в Україні і в Польщі

Просимо о молитви за вічний спокій Його душі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ`ЯТЬ!

дружина	ДАРІЯ
сини	ТАРАС та АНДРІЙ
сестра	МАРІЯ ЯВОРНИЦЬКА
племінниця	АННА КЛИМОВИЧ з родиною

та ближча і дальша родина в Україні, Польщі і Америці

15 вересня 2014 року у Вініпезі відійшла у вічність

св. п. Лідія Круцько

Вона народилася 19 червня 1929 року в Крехівцях біля Станиславова. Батько д-р Осип Метелля був суддею в містечках Західньої України, а дід Северин Метелля був парохом двох великих сіл - Люблиниці Нової й Старої, громадським діячем Чесанівщини, був послом до австрійського парляменту у Відні у 1911 і 1912 роках.

Лідія після Другої світової війни опинилася в американській зоні у Відні. Талановита дівчина одержала стипендію до Віденської публічної музичної академії, але не встигла закінчити студії, бо еміґрувала до родини Василя Ісаїва в Ґудові, Саскачеван. Відтак приїхала до Вініпеґу, де одружилася з Зиновієм Круцьком у 1951 році. Разом з чоловіком брала участь в українському громадському житті. З. Круцько довший час був головою вініпезької читальні „Просвіти", а Лідія належала до Вініпезького Осередку культури і освіти та Українського Народного Союзу.

Після праці в українських газетах „Канадський фармер" і „Новий шлях" та у канадських установах Л. Круцько довший час працювала секретаркою Української католицької парафії Пресвятої Богородиці.

Л. Круцько була на прощі до Люрду, святкуванні Тисячоліття Українського Християнства в Римі, чотири рази відвідала Україну.

В домі Лідії шановано родинне та українське громадське життя, освіту. Діти Лідії, Богдан і Христя, стали учителями у Вініпезьких та Торонтських школах.

Залишилися у смутку та споминають Лідію Круцько її діти, родина у Львові й Івано-Франківську, діти брата Юрія Метеллі, родина в Денвері та кузини з родини Ісаєвих в Канаді та США.

Лідія Круцько похована на цвинтарі Всіх Святих у Вініпезі. Отці Богдан Лукій та Френк Шадяк відправили Службу Божу, Панахиду та молитви. За це родина їм щиро вдячна. Також родина дякує за пожертви на дім Святої Родини у Вініпезі.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 21 вересня 2014 року відійшла від нас у Вічність наша дорога і незабутня Дружина, Мама і Бабуся

св. п.

Галина Шраменко

з дому Корнійчук

народжена 21 листопада 1930 року в Житомирі, Україна.

Похоронні відправи відбулися 26 вересня 2014 року в Українській православній церкві св. Андрія в Норт-Порті, Фльорида.

У смутку залишилися:

чоловік - Роман Шраменко
донька - Віра Шенко
внуки - Павло, Миколай, Александр
велика родина в Америці та Україні.

Вічна Їй пам'ять!

В десяту сумну річницю смерти нашої найдорожчої і незабутньої Сестри і Тети

св. п.

Олени Клим

будуть відправлені 22 жовтня 2014 року
Поминальні Служби Божі в:

церкві св. Івана Хрестителя, Нюарк, Н. Дж., о год. 7:45 ранку
церкві св. Михаїла, Чері-Гил, Н. Дж., о год 7:45 ранку
катедрі Непорочного Зачаття, Філядельфія, ПА, о год. 8:00 ранку
церкві св. Юра, Ню-Йорк, Н. Й., о год. 8:30 ранку
церкві Різдва Христового, Тернопіль, Україна.

Про молитви за душу покійної Галі просить родину, знайомих і колишніх учнів

сестра - Оксана Клим Валчук

Ділимося болючою вісткою з Приятелями і Знайомими, що по короткій і тяжкій недузі відійшов 28 вересня 2014 року найдорожчий Чоловік, Батько і Дідусь

св. п.

Степан Кравченюк

нар. 24 листопада 1921 року в Тернополі

Похоронні відправи відбулися в п'ятницю, 3 жовтня 2014 року, в церкві св. Петра і Павла в Джерзі Ситі, Н. Дж., і на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

У глибокому смутку:

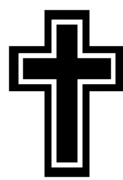
дружина: Дарія
син: Адріян
донька: Мотря з чоловіком Андрієм Городиським
внучки: Ляриса і Зоряна

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Пожертви в пам'ять Покійного бажаючі можуть складати на:

- Ukrainian National Women's League of America (UNWLA) Orphans' Fund
- UNWLA Ukrainian Catholic University Fund (Endowment Fund for Women's Studies)

UNWLA, 203 2nd Ave., New York, NY 10003

Український Спортовий Осередок „Тризуб" у Філядельфії

ділиться сумною вісткою з своїми членами й українською громадою, що 2 жовтня 2014 року відійшов у вічність довголітній член і колишній член Управи УСО „Тризуб"

св. п.

Роман Циган

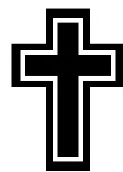
народжений в Ярославі.

Похоронні відправи відбулися в п'ятницю, 10 жовтня 2014 року, в церкві свв. Петра і Павла у Феніксвіл, Па.

Опечаленій дружині Марійці та родині складаємо щирі вислови глибокого співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа УСО „Тризуб"

Ділимося сумною вісткою, що 4 жовтня 2014 року в Рейкавіку, Ісляндія, померла на 90-му році життя наша найдорожча Мама, Бабця, Прабабця, Стриянка, Тета і Кузинка

св. п.

Анна Качмарська

Похоронні відправи почалися 13 жовтня 2014 року в Сельтярнарнес, Ісляндія.

Служба Божа, Панахида і Парастас відбулися в п'ятницю, 17 жовтня, в Українській католицькій церкві св. Михаїла в Гилсборо, Н. Дж.

Похорон відбувся на Українському цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

доня - Віра з чоловіком Франеком Розвадовським і сином Драґаном
син - Осип Коваль
синова - Ольга Коваль
внук - Дамян Коваль з дружиною Томоко
внучка - Дана Коваль з сином Миколою
внучка - Христина Коваль
братанок - Орест Качмарський з родиною
братанка - Галина Гірняк з родиною
кузинки - Таня Мельник, Дана Пендзій, Адріяна і Ляриса Кулиничі та Ірена Качмарська з родинами